

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

15 mei 2008

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Werner Marginet tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de verzelfstandiging van het zenderpark van de VRT en meer bepaald de rol van Belgacom en Telenet hierin	1
Vraag om uitleg van de heer Kurt De Loor tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de toegankelijkheid van televisie voor blinden en slechtzienden	4
Vraag om uitleg van mevrouw Tinne Rombouts tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over gaming en de impact ervan op het mediabeleid	7
Interpellatie van de heer Johan Sauwens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de sportschutterslicentie en de gevolgen ervan voor het Oud Limburgs Schuttersfeest (OLS)	9
Met redenen omklede moties	13
Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de aanleg van een motorcrossterrein in West-Vlaanderen	
Vraag om uitleg van de heer Patrick De Klerck tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de aanleg van motorcrossterreinen in West-Vlaanderen	13
Vraag om uitleg van mevrouw Tinne Rombouts tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de ondersteuning van het jeugdvoetbal	19

Voorzitter: de heer Dany Vandenbossche

Vraag om uitleg van de heer Werner Marginet tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de verzelfstandiging van het zenderpark van de VRT en meer bepaald de rol van Belgacom en Telenet hierin

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn vraag dateert al van 22 april 2008, maar kan door omstandigheden pas vandaag aan bod komen. We hebben het immers al een paar donderdagen zonder onze vertrouwde commissie voor Media moeten stellen.

Mijnheer de minister, mijn vraag is tweeledig. Eén: wat is de stand van zaken inzake de verzelfstandiging van het zenderpark? Twee: wat is de houding van de Vlaamse Regering inzake de keuze van de privépartner die op termijn 75 procent van de aandelen van het zenderpark zal verwerven?

De aanleiding tot deze vraag was een krantenbericht waaruit bleek dat er een conflict was ontstaan tussen de VRT en Belgacom. De VRT had een shortlist opgesteld van mogelijke overnemers van het zenderpark. Volgens een bepaalde krant zouden op die shortlist al zeker Belgacom, het Franse TDF – als ik me niet vergis is dat de enige echte zenderparkspecialist – en Mobistar prijken. De overige twee namen zouden MCG en Telenet zijn, maar daarover kon de betrokken journalist geen uitsluitsel geven. Wat wel bleek is dat Belgacom op verschillende punten in dit dossier verduidelijking vraagt aan de VRT. Dat zou geleid hebben tot een gespannen verhouding tussen beide partijen.

Mijnheer de minister, klopt dit bericht uit een bepaalde krant en waarover gingen die spanningen dan? Welke verduidelijkingen werden er gevraagd?

Belangrijker is natuurlijk de keuze van de mogelijke overnemer van het zenderpark. De regering was van mening dat de VRT het zenderpark diende te verzelfstandigen omdat het een grote rol speelt in de ontwikkeling van de digitale tv. Aangezien de VRT zelf kandidaat zou zijn voor frequenties, zou de VRT zowel rechter als partij zijn.

Ik weet natuurlijk niet hoe die shortlist van vijf namen er nu uitziet. Misschien kunt u dat ook verduidelijken. We weten in elk geval dat Belgacom en Telenet allebei plannen koesteren om zelf content aan te bieden. En er zijn

nog meer bedrijven die plannen koesteren om een algemene televisiezender te beginnen. Denken we maar aan het bericht dat deze week in l'Echo te lezen stond over Alfacom. De evolutie die nu plaatsvindt, houdt in dat er geen zuivere netwerkaanbieders meer zullen bestaan.

De vraag die we dan kunnen stellen is in hoeverre bedrijven als Belgacom en Telenet in dit geval met hetzelfde probleem zitten als de VRT. Zullen Telenet en Belgacom niet meedingen naar frequenties? Als zij dan het zenderpark eventueel overnemen, zijn zij dan geen rechter en partij?

Mijnheer de minister, wat is uw standpunt over de kandidatuurstellingen van bedrijven die zelf van plan zijn content aan te bieden? Hoe ziet u de selectie van de kandidaat-overnemer? Is het niet wenselijk dat de overnemer een bedrijf is dat zich enkel met het beheer en exploitatie van het zenderpark bezighoudt?

Tot slot heb ik nog een algemene vraag betreffende de stand van zaken van de verzelfstandiging van het zenderpark. Als ik me niet vergis, wordt er momenteel gewerkt om in de zomer een en ander te kunnen finaliseren. Klopt dit? Wat is de concrete timing in dit dossier? Wat zal in dit dossier de rol van de Vlaamse Regering zijn, als hoofdaandeelhouder van de VRT? Wat met de middelen die gegenereerd worden door de verzelfstandiging? Over welk bedrag gaat het specifiek? En zal het volledig ingezet worden voor de digitalisering en ontsluiting van het VRT-archief?

Naar aanleiding van de verjaardag van Expo '58 hebben we al een klein staaltje gezien van die ontsluiting. U weet dat mijn fractie daar een grote voorstander van is. Het VRT-archief vormt een belangrijk deel van ons cultureel erfgoed. Het zou goed zijn mochten de gegenereerde middelen uit het zenderpark een nieuw elan kunnen geven aan de ontsluiting van dit archief.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de problematiek is ons niet onbekend. We hebben ook gelezen dat Belgacom en Telenet op die shortlist zouden staan. Ik weet niet of het allemaal waar is, maar het is toch verontrustend dat dit allemaal zomaar uitlekt naar de pers. Dit dossier wordt immers maar door een beperkt aantal mensen beheerd, in de schoot van de VRT. Het is natuurlijk ook mogelijk dat dit nieuws door de operatoren zelf verspreid werd, maar dat doet eigenlijk niet ter zake.

Mijnheer de minister, u hebt hier zelf verschillende keren gesteld dat het inzake de verzelfstandiging van

het zenderpark niet de bedoeling kan zijn dat er een rechter-en-partijsituatie ontstaat, waarbij de operatoren, zoals Belgacom en Telenet, uiteindelijk niet kunnen meespelen in het dossier.

De raad van bestuur heeft dit dossier opgestart binnen de geldende juridische mogelijkheden en verplichtingen. Tot nu toe verloopt dat allemaal vrij correct. Nu stellen we dus vast dat bepaalde operatoren op die shortlist staan. Juridisch gezien kon de VRT hen ook niet uitsluiten. Om de rechten te vrijwaren, zal men wellicht ook mee bieden.

Afgelopen vrijdag heeft de Vlaamse Regering een ontwerp van besluit opgesteld dat het onmogelijk zou maken voor Belgacom, Telenet of een andere operator, om het zenderpark te exploiteren in het kader van de verzelfstandiging. Een ontwerpbesluit van de regering heeft natuurlijk geen enkele juridische waarde. Het heeft pas waarde op het ogenblik dat de tekst in het Staatsblad verschijnt. Men kan natuurlijk redeneren dat de raad van bestuur via de regeringscommissaris wel zal weten dat de regering een beslissing heeft genomen en dus zal besluiten in het vervolg van het dossier die bepaalde operatoren uit te sluiten. Dat lijkt me logisch.

De vraag is natuurlijk of men zomaar juridisch kan ingrijpen. Op een bepaald moment is men van start gegaan, en en cours de route worden plots de spelregels gewijzigd. Ik kan me inbeelden dat dat tot op een bepaald niveau mogelijk is.

Mijnheer de minister, wanneer zal de raad van bestuur effectief uitsluiten en op basis waarvan? Een ontwerpbesluit vormt volgens mij een onvoldoende basis. De raad van bestuur kan pas optreden als er een formele beslissing is. Tot op vandaag is die er niet.

Mijnheer de minister, ik denk dat iedereen de stelling inzake de uitsluiting steunt. U hebt dat ook al een paar keer verklaard in het parlement. Loopt men vanuit juridisch oogpunt niet een risico? Net zoals de heer Marginet zou ik graag weten wat de timing is.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, collega's, momenteel onderhandelt de VRT met kandidaat-overnemers voor het zenderpark. De keuze van een privé-partner zou in juni aanstaande moeten rond zijn. Ik ben niet op de hoogte van de shortlist van kandidaten waar de VRT nu mee in onderhandeling is. In het belang van de procedure bewaart de VRT hierover de absolute discretie. De gegevens die hierover in de pers verschijnen, moeten met de nodige voorzichtigheid gelezen worden.

Ik kan bevestigen noch ontkennen dat Belgacom kandidaat is om als privépartner in te stappen in het zenderpark

van de VRT. Over eventuele spanningen tussen Belgacom en de VRT over de verzelfstandiging van het zenderpark kan ik geen uitspraken doen. De VRT heeft als eigenaar van het zenderpark de autonomie om te onderhandelen over de verzelfstandiging ervan. Ik kan als minister niet in dit onderhandelingsproces ingrijpen. De VRT kiest autonoom de partij aan wie hij het zenderpark zal overlaten.

Wel kan ik u vandaag wat meer toelichting geven bij de voorwaarden en de procedure die zullen worden toegepast bij het verdelen van de digitale multiplexen die zullen worden gebruikt voor digitale omroep via de ether. De heer Decaluwe heeft er daarnet al op gewezen dat dit een belangrijk element is. De Vlaamse Regering besliste al op 20 juli 2007 dat de verdeling zal gebeuren via een zogenaamde beauty contest of vergelijkende toets. Op 9 mei 2008 keurde de Vlaamse Regering het desbetreffende uitvoeringsbesluit principieel goed. De tekst werd nu voor advies bezorgd aan de sectorraad Media. Daarna moet ze nog worden voorgelegd aan de Raad van State.

Belangrijk daarbij is artikel 3 van dat besluit: "Om een vergunning te verkrijgen moet de aanvrager voldoen aan de voorwaarden, vermeld in artikel 135, eerste lid, 1°, 2°, 3° en 6° van het Mediadecreet. De aanvrager, vermeld in het eerste lid, mag bovendien: 1° geen aanbieder zijn van elektronische communicatienetwerken die tegen betaling omroepdiensten of elektronische communicatiediensten aanbiedt aan eindgebruikers in Vlaanderen; 2° geen onderneming zijn waarin de ondernemingen, vermeld in punt 1°, zeggenschap hebben." Daarna volgt de definitie over omroepdiensten en de zeggenschap.

Telecombedrijven die in Vlaanderen elektronische communicatiediensten aanbieden, zijn uitgesloten van deelname aan het verwerven van de frequenties. De reden hiervoor houdt verband met het vermijden van belangenconflicten, met het mogelijk maken van een reële mededinging in Vlaanderen op de digitale ether en tussen de diverse platformen, de kabel, ADSL, VDSL, de satelliet, de digitale ether.

De Vlaamse Regering wil vermijden dat de digitale multiplexen in handen komen van een bestaande telecomoperator, die de toegang tot deze multiplexen zou verhinderen voor concurrenten. Dat wordt omstandig uiteengezet in de nota aan de Vlaamse Regering. Dit model vermijdt dat er belangenconflicten ontstaan. Stel dat een dienstenleverancier ook de frequenties verwerft, dan bestaat het risico dat hij deze frequenties monopoliseert voor eigen diensten, waardoor andere dienstenleveranciers moeilijker toegang zouden krijgen tot het platform. In het vooropgestelde model is het zo dat de neutrale netwerkoperator er juist baat bij heeft zo veel mogelijk dienstenleveranciers aan te trekken en daardoor optimaal het beschikbare spectrum in te vullen.

De verzelfstandiging van dit zenderpark gebeurt autonoom door de VRT. De Vlaamse Regering heeft geen impact op de timing van deze procedure. De verzelfstandiging moet, gelet op de complexiteit van het dossier, natuurlijk met de nodige omzichtigheid gebeuren. Het is een gigantisch dossier met een delta van problemen die moeten worden opgelost. Het is de bedoeling van de VRT om, in de mate van het mogelijke, deze procedure zo snel mogelijk af te ronden.

Wat het toekennen van de digitale frequenties betreft, is men gebonden aan de verdere procedure ter goedkeuring van het procedurebesluit Digitale Ether. Na advies van de sectorraad Media moeten we hierover nog advies vragen aan de Raad van State. Daarna volgt de definitieve goedkeuring en publicatie. Pas daarna kan de vergelijkende toets opgestart worden. Ik zal ernaar streven om die zo snel mogelijk te doen.

Mijnheer Decaluwe, u hebt terecht gewezen op de interferentie van beide dossiers. Dit is een ontwerp van besluit dat voor advies naar de sectorraad Media gaat, vervolgens naar de Raad van State en tot slot definitief wordt goedgekeurd. Nu de VRT in eindonderhandeling moet gaan met de kandidaat-overnemers die in de laatste rechte lijn zitten, heeft hij erop aangedrongen dat de Vlaamse Regering de voorwaarden inzake de frequenties duidelijk zou maken. Die voorwaarden zullen er tijdens de onderhandelingen toe leiden dat bepaalde bidders zich al dan niet kandidaat zullen stellen.

De Vlaamse overheid heeft gedaan wat ze moet doen. Nu is het aan de VRT om zijn verantwoordelijkheid te nemen inzake de verzelfstandiging.

Mijnheer Marginet, wat de band met het digitale archief betreft, geldt de beheersovereenkomst. Het is echter te vroeg voor prognoses. Ik heb geen zicht op de onderhandelingen, laat staan op de mogelijke opbrengsten van de frequenties in een latere fase, en zo hoort dat ook. We vragen dan ook aan de VRM welk tarief daar best voor gevraagd kan worden.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de minister, ik hoop dat dit allemaal goed verloopt. Veel mensen hebben daar niet zo'n goed oog in. U zegt dat we de nodige voorzichtigheid aan de dag moeten leggen voor wat de berichtgeving in de pers betreft. Ik heb echter de indruk dat de pers soms betrouwbaarder is dan sommigen wensen. Belgacom heeft bevestigd wat u niet kunt bevestigen, namelijk dat zij wel degelijk willen meespelen.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord.

Ik ben geen jurist, maar ik wil me toch wagen aan een kleine voorspelling. Mijnheer de minister, wanneer de VRT de bedoeling heeft om de procedure in juni af te ronden, dan zal de Vlaamse Regering dat besluit nog niet definitief afgerond hebben. Wanneer de Raad van State en de sectorraden nog een advies moeten uitbrengen, dan vrees ik dat deze twee zaken elkaar zullen kruisen.

Belgacom heeft inderdaad bevestigd te willen meespelen. Ik veronderstel dat dit ook voor Telenet het geval is. Ik denk dat we nu zullen moeten rekenen op de pure goodwill van Belgacom en Telenet. Zij beschikken allebei over een batterij aan juristen. Mijn vrees is dat een aantal voorwaarden en cours de route gewijzigd zullen worden. Ik weet niet tot op welk niveau dat mogelijk is. De een of de andere heeft er immers misschien belang bij dat de verzelfstandiging eventueel wat langer duurt dan gehoopt. Voor Telenet mag het misschien wat langer duren, terwijl het voor Belgacom zo snel mogelijk mag gaan. Als ik dan in de schoenen van Telenet stond, dan zou ik dit dossier juridisch aanvechten en het op de lange baan schuiven.

U zegt dat het een autonome beslissing van de VRT betreft, maar de VRT moet ook oog hebben voor het beste voor het bedrijf. Stel dat Belgacom driemaal zo veel biedt als een ander, dan moet de VRT als goede huisvader voor Belgacom opteren. Ik ben geen jurist maar ik ben niet gerust in dit dossier. Men zal sowieso argumenten vinden om het dossier te vertragen. Het slachtoffer van zo'n verdraging is de kijker. En dat is mijn grote zorg. Ik hoop dat ik ongelijk krijg maar, de sector kennende, vrees ik daar wel voor.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Marginet, u hebt er geen goed oog in. Mijnheer Decaluwe, u vreest voor een juridische aanvechting. Dat is natuurlijk altijd mogelijk. Het gaat hier om een sector waar grote belangen op het spel staan. Het is dan ook ieders recht om dat te doen. Ik wel echter benadrukken dat wij de voorwaarden en cours de route niet wijzigen.

De voorwaarden voor de verzelfstandiging van het zenderpark zijn wat ze zijn. Die worden niet gewijzigd. De Vlaamse Regering bepaalt tijdig de voorwaarden voor het verkrijgen en uitbaten van de frequenties. Dat is iets helemaal anders. Het gaat hier om een andere beslissing, die is gebaseerd op juridisch advies. Bovendien gaat het over een autonome beslissing van de Vlaamse Regering inzake het verwerven van de frequenties van de digitale ether. Het gebeurt dagelijks dat binnen- of buitenlandse spelers besluiten aanvechten.

Kandidaten voor het zenderpark weten in welke decretale context ze zullen ageren. Ze weten wat er in de decreten en de uitvoeringsbesluiten staat. Sinds vrijdag

weten ze dat het onze unanieme wens is om daarmee door te gaan. De decreetgever wenst dat er een splitsing komt, dat concurrentie ontstaat en dat er geen belangen-tegenstellingen ontstaan. Dat is ook mijn wens. Er waren juridische hindernissen om dat in de bestekvoorwaarden op te nemen. Het is allemaal goed onderbouwd en door-dacht, al kan het natuurlijk wel dat er betwistingen zul-len ontstaan. Ik sluit ook niet uit dat een aantal spelers een defensief bod hebben uitgebracht om in de running te blijven en zo de evolutie van het dossier te kunnen volgen. In elk geval bepalen wij de spelregels, in uitvoe-ring van de decretale bepalingen, zoals wij dat ook doen voor de toewijzing van analoge FM-kanalen. Niemand kan daaraan tornen, want dat is de opdracht en het recht van de Vlaamse overheid.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Ik had liever gezien dat de overheid eerst het kader had gecreëerd en dat nadien de VRT de zaak had opgestart. Formeel gesproken gaat het om twee gescheiden zaken. Vandaag is het wel zo dat diegenen die een dossier hebben ingediend, kosten heb-ben gemaakt. Ik hoop dat ik geen gelijk krijg, maar ik vrees er toch voor.

Minister Geert Bourgeois: We zullen zien of uw vrees wordt bewaarheid.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Kurt De Loor tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Be-stuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de toegankelijkheid van televisie voor blinden en slechtzienden

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de vraag lijkt een tegenstel-ling te bevatten, maar dat is toch niet zo. De slechte toe-gankelijkheid van televisie voor blinden en slechtzienden is een bekend probleem, waarvoor echter oplossingen bestaan. Niet alleen personen met een visuele handicap hebben een slecht zicht, maar ook ouderen, want zij kun-nen de ondertiteling vaak niet goed meer lezen. Gezien de veroudering van de bevolking – wat op zich een goede zaak is – is er zeker nood aan een oplossing.

De Vlaamse televisie is nog steeds niet toegankelijk voor mensen met een visuele handicap. In de talkshow 'Het programma van Wim Helsen' van maart 2008 werd de aandacht nogmaals gevestigd op dit probleem. De nood aan toegankelijke televisie via audiodescriptie

(AD) is groot. Audiodescriptie wordt aangeboden via een extra gesproken geluidskanaal voor blinden en slechtzienden waarop via onderbrekingen het vertoon-de op tv wordt beschreven. Audiodescriptie is al be-schikbaar in een aantal Europese televisieprogramma's. In Vlaanderen hebben we op dat vlak nog een lange weg te gaan.

Gebrek aan bindende decreetgeving en de geringe bekendheid van audiodescriptie zijn duidelijke knel-punten. Op dit moment is Engeland vrijwel het enige land waar audiodescriptie wettelijk wordt opgelegd aan tv-zenders. Alle BBC-kanalen moeten voor ongeveer 8 percent van hun wekelijkse programma's AD aanbie-den. Naar mijn mening is dat een initiatief dat veel meer ondersteuning verdient, want het komt ten goede van mensen die helaas elke dag met hun beperkingen worden geconfronteerd.

Ik wil u daarover enkele vragen stellen. Welke initia-tieven heeft de minister al genomen of gepland om de toegankelijkheid van televisie voor blinden en slecht-zierenden te verhogen? Bent u van oordeel dat een ge-lijkaardige verplichting zoals in Engeland ook in Vlaanderen moet worden opgelegd, zodat ook bij ons AD wordt aangeboden? Zo ja, op welke termijn?

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, mijn-heer de minister, geachte collega's, we kunnen de bekommernis van de heer De Loor helemaal steunen. Het is trouwens niet de eerste keer dat hierover wordt gedebatteerd. Als ik me niet vergis, is het ook zo dat de heer Caron en mevrouw Stevens aan een voorstel van decreet werken dat initiatieven ter zake juridisch moet onderbouwen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, zoals de heer Decaluwe zegt, is het echt niet de eerste keer dat dit probleem hier aan bod komt. Het is geregeld het voor-werp van parlementaire vragen. Zo heb ik in dit verband in september 2007 een schriftelijke vraag ontvangen vanwege de heer Decaluwe. Verder heb ik over dit on-derwerp al uitvoerig geantwoord op 8 november 2007, naar aanleiding van een vraag om uitleg van de heer Verstreken. Ik zal het hier dan ook eerder beknopt hou-den. In elk geval leeft hierover een terechte bezorgdheid. Ik heb ook niet gewacht op vragen over dit probleem, want over dit onderwerp heb ik in de beheersovereen-komst met de VRT al een bepaling opgenomen.

AD is een techniek waarbij een commentator het pro-gramma becommentarieert of beschrijft. Deze com-mentaar wordt via een tweede klankkanaal aangeboden.

De kijker heeft thuis de keuze om te luisteren naar de originele klank of naar de commentaar. Inzake AD staat het Verenigd Koninkrijk verder dan alle andere landen. In 1994 werd daar al de eerste videoband met audiodescriptie uitgebracht. De regelgeving legt daar audiodescriptiequota aan de omroepen op.

Regelgeving is één zaak, maar de problematiek moet ook worden bekeken vanuit het standpunt van de omroepen, die de programma's en dus het basismateriaal voor de audiodescriptie leveren, en van de distributeurs, die technisch in staat moeten zijn om op hun applicaties audiodescriptie te plaatsen. De financiële, operationele en technische haalbaarheid spelen met andere woorden ook een rol.

De schaalgrootte is ook van belang. In het Verenigd Koninkrijk is er sprake van een veel grotere schaal dan in Vlaanderen, zodat de kostprijs daar relatief kleiner is dan in Vlaanderen. Dat betekent niet dat Vlaanderen stilzit op dit vlak. Al voor het afsluiten van de nieuwe beheersovereenkomst heb ik daarover gesprekken gevoerd met diverse organisaties van blinden en slechtzienden. Ik heb onder meer gesproken met de Belgische confederatie van Blinden en slechtzienden (BCBS). Deze mensen begrepen dat het met de toegankelijkheid van media voor blinden en slechtzienden nog niet zo ver staat als met de toegankelijkheid voor doven en slechthorenden. De organisatie vroeg ook niet dat de VRT meteen zou worden verplicht om een aanzienlijk percentage van zijn programma's voor blinden en slechtzienden toegankelijk te maken. Het belangrijkste voor de organisatie was dat er een eerste stap zou worden gezet en dat de VRT experimenten zou doen met betrekking tot deze toegankelijkheid. Dat heb ik ook zo opgenomen in de beheersovereenkomst. Artikel 9, paragraaf 7, van deze overeenkomst bepaalt: "Gedurende de periode van de beheersovereenkomst zal de VRT maximale inspanningen leveren om zijn aanbod voor de slechthorenden en de slechtzienden toegankelijk te maken. (...) Tevens zal de VRT onderzoeken in welke mate hij de televisieprogramma's op een gebruiksvriendelijke wijze toegankelijk kan maken voor de slechtzienden. Indien uit deze onderzoeken blijkt dat zulks financieel, operationeel en technisch haalbaar is, worden de eerste experimenten opgezet bij Ketnet." Ik ga daar nu niet zo uitgebreid op ingaan, maar die audiodescriptie is een zeer arbeidsintensieve taak. Vorige keer hebben we dat uitvoerig kunnen toelichten. Daar zijn opgeleide mensen voor nodig. Ook in Vlaanderen is er ter zake nu een hogere opleiding. Ik heb dat de vorige keer ook meegedeeld. Het gaat over non-verbale communicatie die ook moet worden gebracht. Dat is het omgekeerde van wat bij doven en slechthorenden gebeurt. De beschrijver moet een aantal dingen beschrijven die te zien zijn voor de gewone kijker. Hij moet dat kunnen doen in de pauzes tussen de dialogen van het reguliere programma. Dat vergt een bijzondere techniek.

De VRT heeft intussen de eerste verkennende gesprekken over de implicaties van de invoering van een systeem van audiodescriptie achter de rug. Na een analyse van de diverse mogelijke oplossingen gaat de voorkeur van de VRT op dit ogenblik uit naar een systeem van audiodescriptie zoals die onder meer bij sommige programma's op de digitale kanalen van de BBC beschikbaar is. Dat is de zogenaamde 'narration'. Het is immers gemakkelijker om digitaal tegelijk diverse audiokanalen te verspreiden. Ik meen trouwens dat dit analoog niet kan. Vergelijk het met Eurosport: wie naar die zender kijkt, kan kiezen voor commentaar in diverse talen bij eenzelfde programma. Door die digitale techniek kunnen diverse dingen tegelijk gebeuren. In dit geval kan de audiodescriptie simultaan met de klank die voor de andere kijkers beluisterbaar is, worden uitgezonden.

De VRT onderhoudt in dit verband contacten met het Hoger Instituut voor Vertalers en Tolken in Antwerpen. Zoals ik de vorige maal al zei: in dit instituut vormt audiodescriptie een onderdeel van de masteropleiding Vertalen. De VRT bekijkt hoe zijn technische infrastructuur kan worden aangepast met het oog op de verwerking van de bijkomende audiokanalen, er rekening mee houdend dat ook andere toepassingen extra audiokanalen nodig hebben. Naast de technische kant van de zaak gaat de VRT na welke programma's in eerste instantie in aanmerking kunnen komen om van het procédé gebruik te maken. Dat zal in de loop van 2009 aanleiding geven tot een rapport dat een overzicht biedt van de technische, operationele en financiële implicaties die aan de invoering van audiodescriptie voor sommige Nederlandstalige programma's verbonden zijn. De VRT gaat ervan uit dat een toekomstig systeem voornamelijk, zo niet uitsluitend, mogelijk is bij digitale televisietransmissie.

De VMMA – en dat is wel een evolutie ten opzichte van het vorige antwoord dat me is verstrekt naar aanleiding van de vraag van de heer Verstreken – maakt momenteel nog geen gebruik van audiodescriptie. Maar blijkbaar heeft de maatschappij toch niet stilgezeten en werd een en ander onderzocht. Zo werd de kostprijs nagegaan. De VMMA meldt me dat, indien de overheid dat zou vragen, dat aanzienlijke investeringen met zich zou meebrengen. De kostprijs voor de technische investeringen raamt de VMMA op 250.000 euro. Daarnaast zijn er de permanente kosten om de applicatie dagelijks te laten lopen. Die houden onder meer verband met de technicus en de audiodescripteurs. Wellicht, aldus de VMMA, zijn er ook kosten die de serviceproviders zouden aanrekenen. We kunnen ons dat inderdaad voorstellen, omdat er daartoe een bepaalde ruimte van het digitale kanaal moet worden bezet.

De VMMA stelt dat de service alleen voor digitale kijkers beschikbaar is. Wat de digitale markt in Vlaanderen betreft, kijkt 30 percent van het potentieel vandaag

digitaal. Tot slot zegt de VMMA dat het met elke service-provider – Telenet, Belgacom, TV Vlaanderen en Indi – afzonderlijk moet gaan onderhandelen over de wijze van doorgeven. De VMMA kan uiteraard, zo stelt het, hun standpunt ter zake niet inschatten, noch hun technische faciliteiten, noch de eventuele bijkomende kosten.

Dit ligt intussen ook op de tafel van de distributeurs. Zo merkte Telenet al op dat de invoering van een ‘voice synthesizer’ in het iDTV-platform technisch mogelijk is, maar de ontwikkeling van een specifieke settopbox vergt, onder meer omwille van de noodzaak van een aparte volumeregeling. Ook bij Belgacom loopt het onderzoek naar de technische mogelijkheden van de toepassing van audiodescriptie bij zijn product.

Wetende dat die specifieke settopbox nodig is, heb ik al op 1 maart 2006 aan toenmalig collega Vervotte per brief gevraagd of het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) zou kunnen bijdragen aan de terugbetaling van dergelijke specifieke settopboxen. Zij meldde mij dat het VAPH dit zou onderzoeken.

Op 6 november 2007 heb ik mijn collega Vanackere om een stand van zaken gevraagd in dit dossier. Hij liet mij op 5 december 2007 weten dat een standpunt over de terugbetaling van de meerkost om nieuwe decoders uit te rusten met spraaksynthese, nog niet kon worden bepaald. Hij heeft aan het Kennis- en OndersteuningsCentrum (KOC) van het VAPH gevraagd om de ontwikkelingen ter zake op de voet te volgen. Ik vind dit belangrijk, want als we grote maatregelen zouden nemen, waarmee we ongetwijfeld gradueel vooruit zouden gaan, en we beslissen om na de experimentenfase, waarin de VRT zich nu verplicht bevindt en alle voorbereidend onderzoek moet doen en moet experimenteren in de loop van deze beheersovereenkomst, over te stappen op verplichtingen waarbij een zekere schaal van bereik zal worden ontwikkeld, dan moeten we zeker zijn dat de zaak betaalbaar blijft voor de betrokkenen. Het is immers een duur apparaat en ik hoop dat het VAPH heel snel een advies zal geven.

Ik herhaal dat verschillende sporen tegelijk lopen. Naast de publieke omroep zijn er ook de private omroepen en er zijn verschillende technische en financiële aspecten aan verbonden. We mogen de distributeurs niet vergeten, maar ook de consument niet, want die moet over de mogelijkheid beschikken om van de nieuwe technieken gebruik te maken.

Tegelijk loopt ook in de academische wereld het onderzoek voort. Zo benadrukt de onderzoekscel Audiovisuele vertaling van het HIVT-HA dat nog een andere studie vereist is naar de manier waarop een blind of slechtziend publiek een film ervaart, naar de hoeveelheid informatie die een publiek uit een geluidsband haalt en naar de hoeveelheid bijkomende informatie die het kan verwerken.

Ik kijk uit naar de rapportering die over dit thema mag worden verwacht en ook naar de technische evoluties die de audiodescriptie ongetwijfeld steeds meer mogelijkheden zullen bieden. In de loop van 2009 zullen we van diverse zijden rapporteringen krijgen. De VRT moet doen wat opgelegd wordt in de beheersovereenkomst. Ik meen dat we vooruitgang boeken, maar na het samenleggen van de diverse onderzoeksresultaten en de diverse rapporten, zal worden bekeken of het tijd is om actie te ondernemen. Ik meld u – maar dat weet u – dat de nieuwe Audiovisuelemediarichtlijn ter zake alleen vraagt om de omroepen aan te sporen, maar dat ze geen verplichtingen opneemt. Dat belet natuurlijk niet dat wij verder kunnen gaan, want dat doen we ook al op een aantal andere terreinen.

De voorzitter: De heer De Loor heeft het woord.

De heer Kurt De Loor: Mijnheer de minister, ik dank u voor het uitgebreide en concrete antwoord.

Mijnheer Decaluwe, het klopt dat er een voorstel van decreet van de heer Caron en mevrouw Stevens in de pipeline zit.

Mijnheer de minister, ik ben tevreden dat de bepaling opgenomen is in de beheersovereenkomst met de VRT en dat er experimenten uitgevoerd zullen worden voor wat de toegankelijkheid van slechthorenden en slechtzienden betreft. Ik kijk ook uit naar het rapport dat we in 2009 mogen verwachten over de technische en financiële implicaties van het implementeren van audiodescriptie.

Een belangrijk thema is inderdaad de toegankelijkheid en met name de betaalbaarheid ervan. Het zou inderdaad een goed idee zijn om de settopboxen terug te betalen zodat alles voor iedereen maximaal toegankelijk en betaalbaar is. Als ik me niet vergis, bestaan er ook televisietoestellen met standaard ingebouwde digitale ontvangers waarmee AD kan worden ontvangen, maar die zijn waarschijnlijk een stuk duurder. Als ik me niet vergis, zijn het toestellen van Sony.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer De Loor, over dat laatste zal ik me laten informeren. Men heeft me verteld dat een aparte settopbox nodig is die de specifieke mogelijkheden moet bevatten, maar ik sluit niet uit dat de techniek al bestaat om dit soort faciliteiten in televisietoestellen in te bouwen. Ik zal het nagaan.

Het is belangrijk dat drie zaken samenvallen: het rapport van de VRT, het rapport van het Hoger Instituut van Antwerpen en de beslissing die genomen zou moeten worden over een bijdrage voor personen met een handicap. Ik hoop dat alles in 2009 duidelijk wordt zodat we verdere beleidsmatige stappen kunnen zetten.

Ondertussen moet de VRT experimenteren. We hebben het geluk dat de Hogeschool Antwerpen de opleidingen geeft en dat we zullen beschikken over goed gevormde mensen. Men heeft me verteld dat het echt geen sinecure is. Het betreft echt specialistenwerk. Er gebeurt ook wetenschappelijk onderzoek: hoe ervaren de mensen het, hoeveel informatie kunnen ze verwerken. Er moeten mensen zijn die over de technische kennis beschikken om op het juiste moment de audiodescriptie te geven tussen de ander klank door, dat is niet zo evident.

Een aantal zaken loopt dus tegelijk en aan de VRT werd de verplichting opgelegd. Dat zal ons toelaten om conclusies te trekken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Tinne Rombouts tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over gaming en de impact ervan op het mediabeleid

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag gaat over gamen. Gamen is een begrip dat niet meer weg te denken is uit de leefwereld van onze jongeren, maar het is zeker ook al een deel van de leefwereld van oudere mensen. Vooral, en steeds meer, jongeren leven voor een stukje in een virtuele wereld.

Momenteel komt gamen vaak op een negatieve manier in de media. Toch moeten we dit even nuanceren, want uit onderzoek is al verschillende keren gebleken dat er ook heel wat positiefs te zeggen is over gamen. Ook op een recente hoorzitting in de commissie voor Jeugd zijn de positieve elementen van gamen aan bod gekomen.

Onderzoek heeft uitgewezen dat gamen situaties biedt waarin de jongeren de gepaste omgangsvormen leren hanteren zonder dat ze het beseffen. Jongeren leren samenwerken, afspraken maken, zoeken naar compromissen, en zo meer. Daarnaast zijn er ook heel wat fysieke vaardigheden die door het gamen bevorderd worden. De oog-handcoördinatie wordt gestimuleerd, het reactievermogen verbetert, het stimuleert je hersenen, je mentale vermogen en je langetermijngeheugen. Daarnaast versterkt het ook het ruimtelijk inzicht en het overzicht in complexe situaties, het bevordert het multitasken en de talenkennis van de gebruiker. Er kan dus niet gesproken worden over een uitsluitend negatief verhaal.

Het viWTA en de Vlaamse Jeugdraad hebben recent aangedrongen op een gamevriendelijk beleid met concrete beleidsvoorstellen, onder andere door de Vlaamse

minister van Media. In de viWTA-studie en in de hoorzitting zijn heel wat aanbevelingen geformuleerd. Een belangrijk statement daarbij is dat we de zaken niet mogen verbieden. Gamen vormt nu eenmaal een deel van hun leefwereld en er zijn ook heel wat positieve aspecten. We moeten de mensen vooral leren ermee om te gaan. Een virtuele wereld is anders dan onze eigen leefwereld en is voor velen een compleet nieuwe wereld. De grote vraag is dus: hoe gaan we ermee om?

Twee punten treden meteen op de voorgrond, twee zaken die ook in de viWTA-studie naar voren kwamen. We moeten in eerste instantie een systeem hebben dat de mensen kan inlichten over wat er bij gamen kan gebeuren – een soort codering of labeling.

De kijkwijzer die daarvoor in Nederland wordt gebruikt, is hier in dat verband al enkele keren aan bod gekomen. Wat zijn de mogelijkheden van zo'n kijkwijzer bij ons? Het is niet meteen duidelijk onder wiens bevoegdheid dit dan valt. Hoe denkt u over dat systeem, mijnheer de minister? Hoe zit het met de vrijwillige toepassing van zo'n systeem? Er is mijns inziens nood aan een dergelijk systeem, en ook aan de vrijwillige toepassing ervan.

Onze code voor reclame in kinderprogramma's is ook een vrijwillig systeem. Daar liggen dus mogelijkheden voor zo'n labelsysteem voor games.

Momenteel bestaat er voor gamen een Europees PEGI-systeem. Dat is interessant, omdat het over de landsgrenzen heen gaat. Als we zo'n labelsysteem voorzien dat ruimer gaat dan de gamewereld, moeten we ook rekening houden met of iets afleiden uit dat PEGI-systeem. We kunnen er best voor zorgen dat er maximale afstemming is en dat die twee systemen niet volledig naast elkaar staan.

Een tweede belangrijke vraag is hoe de mensen ermee moeten omgaan. Mediawijsheid is op dat vlak een heel belangrijk aspect. In Nederland besteedt men vandaag meer en meer aandacht aan mediawijsheid of 'virtuele opvoeding', zoals men het daar ook noemt. De Nederlandse overheid heeft een expertisecentrum opgestart rond mediawijsheid. Het expertisecentrum wil de mediawijsheid vooral richten op ouders en kinderen, maar wil ook de gezinnen en de scholen ondersteunen bij het meegeven van mediawijsheid aan ouders en kinderen.

De media- en gamewereld is heel ruim. Het lijkt me zinvol om de nodige expertise en ondersteuning te voorzien om ouders, kinderen én leerkrachten media-educatie en goede informatie te kunnen meegeven. Hoe staat u tegenover de idee van mediawijsheid?

Bent u op de hoogte van de viWTA-studie en het advies van de Vlaamse Jeugdraad? Zo ja, welke

beleidsaanbevelingen voor het bevoegdheidsdomein Media hebt u al geïntegreerd of zult u nog integreren in uw beleid? Wat denkt u te doen inzake het labelsysteem en de mediawijdsheid?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw Rombouts, ik dank u voor deze maatschappelijk relevante vragen.

Ik heb recent kennis genomen van de twee adviezen die u vermeldt. Ik heb gevraagd om na te gaan of die adviezen aanleiding kunnen geven tot beleidsmaatregelen. Ik heb daar nog geen antwoord op gekregen.

Op het eerste gezicht lijkt dit echter niet nodig, en wel om een viertal redenen. Ten eerste heeft het toepassingsgebied van de nieuwe richtlijn geen betrekking op gaming. We zijn dus niet verplicht om nieuwe maatregelen te nemen, al is dat op zich natuurlijk geen argument. Ten tweede leggen wij programmatorisch niets op aan de VRT en de private omroepen. Zij hebben daarin een volledige autonomie.

Ten derde leggen we de VRT wel een aantal algemene doelstellingen en maatregelen op, en die slaan ook op het domein dat u hier aankaart. We stellen dat de VRT zich moet richten tot bepaalde doelgroepen, waaronder kinderen en jongeren. Tot de domeinen van de openbare omroep moet ook 'kennis en wetenschap' behoren, wat vroeger als 'educatie' in de beheersovereenkomst stond.

Ten vierde heeft de VRT ook de opdracht meegekregen om de innovaties op het vlak van de media toe te passen. Artikel 13, paragrafen 1 en 2, van de beheersovereenkomst bepaalt: "De mediawereld is in sterke evolutie. De VRT moet via zijn toegevoegde opdracht in onderzoek en innovatie, de evoluties in de media nauw opvolgen en toetsen aan hun belang voor het realiseren van zijn openbare omroepopdracht. In een evoluerende mediamarkt moet de VRT in staat zijn om zijn inhoudelijke omroepopdracht permanent bij te sturen tot nieuwe media (Media/Web 2.0, 3D werelden, speltoepassingen (gaming), locatiegekoppelde mediatoepassingen)." Die zaken worden dus expliciet opgesomd in en behoren tot de opdracht van de openbare omroep.

De VRT heeft in dat kader KetnetKick ontwikkeld, een zogeheten PC2TV-product. Dat is een toepassing die werkt van tv naar pc en omgekeerd. Het is een multimedia-applicatie voor pc waarmee kinderen vanaf 6 jaar spelenderwijs en in een veilige omgeving vertrouwd kunnen raken met de interactiviteit tussen pc, internet en tv, in de aanloop naar iDTV.

In de praktijk is KetnetKick een onlinemultimedia-applicatie voor pc, waarmee kinderen binnen een beveiligde omgeving een interactieve wereld kunnen binnenstappen.

In virtuele 3D-studio's kunnen ze onder meer spelletjes spelen. Die creaties gebruikt Ketnet dan in de uitzendingen. Zo kunnen kinderen actief deelnemen aan de televisieprogramma's. KetnetKick is het eerste spel op de markt dat de convergentie van tv naar internet en omgekeerd uitspeelt. De openbare omroep heeft die wisselwerking de nieuwe naam PC2TV gegeven.

Dit zit dus vervat in de opdracht van de VRT, die gebonden is aan de decreten en de beheersovereenkomst. Daarbij gelden een aantal algemene normen over wat kan en wat niet kan in de programma's, zeker ten aanzien van kinderen. Die normen gelden uiteraard ook voor de privéomroepen. Wij gaan de VRT en de private omroepen echter niet opleggen welke programma's ze moeten maken.

Het is inderdaad belangrijk dat kinderen op een positieve manier leren omgaan met het medium gamen. Maar als er één zaak blijkt uit de adviezen, is dat dit een raakvlak heeft met heel wat bevoegdheidsdomeinen. Zoals u terecht ook zegt, heeft het te maken met opvoeding, onderwijs, cultuur, media, jeugdproblematiek, innovatie enzovoort.

Wat Vlaanderen betreft, is het natuurlijk zo dat de minister van Media alleen bevoegd is voor de omroep en voor steun aan de geschreven pers. Wat de labeling aangaat, moet ik verwijzen naar vorige discussies die we hier hebben gevoerd en naar de vraag van de Vlaamse Regering om daar een volledig Vlaamse bevoegdheid van te maken. Er is inderdaad een zelfregulering via de Pan European Game Information (PEGI). Dat is een systeem waar ik in principe voorstander van ben. Dergelijke systemen kunnen goed werken.

We hebben hier echter al het debat gevoerd naar aanleiding van de vraag om het Nederlandse systeem van Kijkwijzer over te nemen. We moeten echter jammer genoeg vaststellen dat we in Vlaanderen die bevoegdheid niet hebben. Ik ben er wel vragende partij voor. Samen met media, cultuur, jeugd en andere horizontale aspecten van deze problematiek kunnen we dan werk maken van een beleid waarin ook gaming is opgenomen. Op die manier zou een bepaalde regulering uitgewerkt kunnen worden, zoals ook is gebeurd voor de kinderreclame. Natuurlijk wordt daar in de eerste plaats gerekend op zelfregulering. Er is echter ook een code opgesteld die dwingend is en deel uitmaakt van de overheidsreglementering.

Als we op het vlak van reglementering een stap willen zetten, dan moeten we daar eerst de bevoegdheid voor krijgen. Ik hoop dat dat gebeurt tijdens de besprekingen over de staatshervorming.

Wat onze maatregelen betreft, wacht ik op het antwoord van de administratie, die de adviezen grondiger

moet analyseren. Ik denk wel dat wat we opleggen aan de VRT inzake het doelgroepenbeleid, kennis en innovatie, inzake de toepassing van de nieuwe media voldoende garanties biedt.

Zoals ik al heb gezegd, is de VRT met KetnetKick toch wel een voorloper. Er wordt een community gemaakt van kinderen in een beveiligde omgeving. Het is ook een succes. KetnetKick is al op ruim 70.000 pc's geïnstalleerd en heeft bijna 100.000 geregistreerde spelers.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. KetnetKick is inderdaad een game die in de studie van viWTA positief geëvalueerd wordt. De VRT speelt daarin een mooie rol, om zo de positieve en educatieve spellen een duwtje in de rug te geven.

Uit de vorige discussies had ik begrepen dat er bij het labelsysteem een probleem is met betrekking tot de bevoegdheden. Gamen is vandaag actueel. Die wereld evolueert zeer snel. We hebben al wat achterstand op het vlak van 'virtuele' opvoeding en mediawijsheid. Een labelsysteem kan ons enkel helpen. Het is eigenlijk nogal dringend. Kan er in afwachting van de bevoegdheidswijziging een vrijwillig, een zelfregulerend systeem worden ingevoerd? Is in dat geval die bevoegdheidswijziging ook noodzakelijk? Ik merk dat we daar bij de code over kinderreclame wel in geslaagd zijn. Kunnen we niet, in overleg met de sector en op vrijwillige basis, een stap vooruit zetten?

Wat mediawijsheid betreft, klopt het dat het om verschillende bevoegdheden en ministers gaat. Ik richt mijn vraag dan ook aan de verschillende ministers. Ik wens dat de regering de kans grijpt om aandacht te schenken aan de mediawijsheid en 'virtuele' opvoeding om een stap vooruit te zetten.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mevrouw Rombouts, een overheid die optreedt inzake zelfregulering is een beetje een contradictio in terminis. Ik begrijp natuurlijk wel uw zorg. U vraagt of er beleidsoverschrijdende initiatieven genomen kunnen worden. Ik kom daar straks op terug.

Zelfregulering gaat uit van de betrokkenen. In Vlaanderen gebeurt die ook in grote, zonet de grootste mate. Kijk naar 2BE, waar de diverse logo's ook op het scherm komen. De zender neemt zelf initiatieven om te melden voor welke leeftijd de programma's bedoeld zijn. Bij dvd's is dat in overgrote mate ook het geval, dank zij de gezamenlijke markt met Nederland. Daar bestaat het Kijkwijzersysteem.

Uw tweede punt lijkt me interessant. Ik heb gezegd dat ik prima facie niet regulerend moet of kan optreden

omdat ik ter zake niet bevoegd ben. Daarnaast ben ik ook van mening dat we nu al aan de VRT goede opdrachten geven: doelgroep kinderen-jeugd, nieuwe media toepassen, en kennis en innovatie. De VRT doet zijn job naar behoren.

Iets anders is of er op het pedagogisch vlak, onderwijsmatig, op het welzijnsvlak, cultureel enzovoort, beleidsdomeinoverschrijdende initiatieven moeten worden genomen. Ik wil dat wel aankaarten met mijn collega's. Ik wacht op het antwoord van de diverse collega's op uw vraag. Daarna zal ik contact opnemen met de bevoegde collega's om na te gaan of we daarover moeten brainstormen, of een interkabinettenwerkgroep (IKW) moet samenkomen. Ik dank u in elk geval voor uw suggestie.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer Johan Sauwens tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de sportschutterslicentie en de gevolgen ervan voor het Oud Limburgs Schuttersfeest (OLS)

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, we hebben het in deze commissie al meermaals gehad over de problematiek van de sportschutters.

Op een bepaald moment rees er een probleem toen er na de zaak-Van Themsche op federaal vlak snel een wapenwet tot stand kwam die een aantal heel specifieke vergunningen regelt voor het dragen van wapens. Het sportschieten zou gereguleerd moeten worden door de gemeenschappen, alsook het dragen en gebruiken van wapens. Daartoe hebben wij bij decreet de sportschutterslicentie ingevoerd.

Een welbepaald artikel uit de Wapenwet stipuleert dat een aantal wapens buiten de Wapenwet kunnen worden gehouden. Het uitvoeringsbesluit heeft echter heel lang op zich laten wachten.

In Vlaanderen zijn tal van historische schuttersverenigingen actief. Zo is er in de Kempen en in het Maasland het Oud Limburgs Schuttersfeest (OLS). Dat is een traditioneel gebeuren dat deel uitmaakt van het historisch erfgoed. De schutters vormden destijds de dorps- en stadswacht. Later werden zij de bewakers van het sacrament. Daar komen jaarlijks tienduizenden bezoekers naartoe. De schutters dragen zware buksen. Die buksen zijn geen eigendom van de leden maar

behoren tot de vereniging. Het is nagenoeg onmogelijk om die sportschutters een licentie te verlenen omdat ze dan ook eigenaar moeten zijn van dat wapen.

Aangezien het uitvoeringsbesluit op zich liet wachten, hebben een aantal historische verenigingen een beroep gedaan op het Vlaams Sportschuttersdecreet.

In de Kamer is vervolgens de vraag gesteld wat de weerslag is van het KB op de situatie van de historische schuttersverenigingen. Minister Vandeurzen heeft daarop geantwoord: “Artikel 1 van het KB heeft als doel de oplossing te zijn voor de praktische problemen waarmee traditionele, historische en/of folkloristische groepen te maken krijgen als ze de wapenwetgeving willen naleven. Ze zijn immers vaak eigenaar van de vuurwapens die ze ter beschikking stellen van hun leden alsook van andere genodigden. Omdat het noch haalbaar noch wenselijk is een individuele wapenvergunning te eisen van elke schutter, of hij nu een lid of een genodigde van de vereniging is of niet, of een occasionele schutter die wil kennis maken met de activiteit, werd in het KB geschreven dat de wapens die aan die vereniging toebehoren niet als vergunningsplichtig te beschouwen zijn.”

Mijnheer de minister, ik heb u daar in februari een vraag over gesteld. U antwoordde toen dat die schutters wel onder het decreet vallen en dat er dus een probleem is. U hebt gezegd: “De interpretaties van de beide bestuursniveaus zijn duidelijk onverenigbaar en plaatsen de traditionele en historische schuttersgilden in een onzekere positie. Ik zal dan ook de opdracht geven aan mijn administratie om deze kwestie verder te onderzoeken en mij hierover te adviseren. Ik zal contact opnemen met mijn federale collega om te zoeken naar een gezamenlijke oplossing en een eenduidig standpunt in deze zaak.”

Intussen zijn de verenigingen niet stil blijven zitten. Met de vraag of ze ook dit jaar hun OLS kunnen organiseren, richten de verenigingen zich tot alle administraties. Op federaal vlak wordt bevestigd dat alles is geregeld bij KB. De minister heeft dat ook officieel meegedeeld in de Kamer, in antwoord op een parlementaire vraag.

Volgens de Vlaamse overheid betekent het deelnemen aan wedstrijden dat men wordt beschouwd als sport-schutter. Er wordt zelfs gezegd dat de Vlaamse overheid bij haar standpunt blijft dat sport een gewestmaterie is – dat moet eigenlijk een gemeenschapsmaterie zijn – en dat minister Vandeurzen op dat vlak zijn bevoegdheid te buiten is gegaan. Dat is gezegd tijdens een telefonisch onderhoud van 21 april 2008 tussen uw medewerker en de betrokken verantwoordelijke van de historische schuttersvereniging.

Mijnheer de minister, heeft er overleg plaatsgevonden om die zaak uit te klaren? Er was geen probleem tot op het moment dat de Wapenwet werd ingevoerd. Nadien kwam er een KB dat bepaalde dat de activiteiten van die

verenigingen worden vrijgesteld van de verplichtingen die in de Wapenwet staan. Volgens Vlaanderen zou dat wel moeten. Daardoor wordt de grootste verwarring gecreëerd. Ik heb enige ervaring met de Bloso-administratie en ik ervaar dit als een vorm van betutteling en als ambtelijke drukdoenerij.

Mijnheer de minister, de enige sanctie die ons Sportschuttersdecreet oplegt, is het niet krijgen van de licentie. Die licentie heeft men nodig om de wapendracht te kunnen verantwoorden. De bevoegde federale minister beweert dat de Wapenwet niet geldt voor dit soort van activiteiten, verenigingen en wapens. Ons decreet voorziet in geen enkele sanctie op het niet toepassen van dat decreet.

Mijnheer de minister, kunt u zich schikken in de juridische interpretatie van de minister van Justitie? In dat geval is deze zaak zonder enige complicatie van de baan. Sommigen beweren dat er een decreetswijziging nodig is. Ik vrees echter dat we dan in onze eigen staart bijten.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Er is sprake van een tegengestelde juridische interpretatie. Het probleem is gecreëerd door de Wapenwet. Op het ogenblik dat wij, om tegemoet te komen aan de Wapenwet, een Wapendecreet uitwerkten, was er nog geen KB. Nadat het decreet was goedgekeurd, kwam er een KB waarin staat dat de Wapenwet wél op hen van toepassing is, tenzij dat anders wordt bepaald in een decreet.

Volgens minister Vandeurzen is er een probleem; volgens mij mag er geen zijn. We lossen dat dus op. Ik ben zelf jurist, en weet dus goed dat er dikwijls verschillende juridische interpretaties mogelijk zijn. Om helemaal zeker te zijn, is het heel eenvoudig: we passen het decreet lichtjes aan. Het parlement heeft dus de sleutel in handen. Ik heb een eenvoudig voorstel: volg de interpretatie van de administratie. In het parlement is een voorstel tot decreetswijziging ingediend. Die wijziging kan zorgen voor zekerheid, en de bezorgdheden van minister Vandeurzen en van mezelf wegnemen. Dan is er geen interpretatieruimte meer. OLS moet doorgaan, dat is vanzelfsprekend. Ik ondersteun die activiteit ook. Tegen dan kan het decreet gemakkelijk worden gewijzigd, en dan is er geen vuiltje aan de lucht.

De heer Johan Sauwens: U bent koppig, en dan formuleer ik het nog vriendelijk. Het decreet kwam er om de sportschutters aan de Wapenwet te onttrekken.

Minister Bert Anciaux: Dat decreet kwam er toen er nog geen uitvoeringsbesluit op de Wapenwet was.

De heer Johan Sauwens: U maakt de zaken node-loos ingewikkeld. De minister die de wapenwet moet

uitvoeren, zegt daarover: “Omdat het noch haalbaar, noch wenselijk is een individuele wapenvergunning te eisen van elke schutter, of hij nu een lid of een genodigde van de vereniging is of niet, of een occasionele schutter die wil kennismaken met de activiteiten, werd in het voornoemde KB geschreven dat de wapens die aan die vereniging toebehoren, niet als vergunningsplichtig te beschouwen zijn. (...) Onder toepassing van de wapenwet hoefden die historische schuttersgilden niet erkend te worden als sportschuttersfederatie. De sportschuttersdecreten die in het vooruitzicht van de goedkeuring van de nieuwe wapenwet werden opgesteld, waren alleen bestemd om dezelfde faciliteiten als die van jagers te kunnen aanbieden aan de sportschutters. Hierbij werden alleen de sportschutters in de gewone zin van het woord – dit omvat de elementen sport, training, competitie – bedoeld en niet de deelnemers aan traditionele manifestaties.”

Hij zegt dus dat het niet nodig is. U zegt dat u op veilig wilt spelen. Wat betekent dat? Welke sancties kunnen die verenigingen verwachten als de decreetswijziging niet wordt doorgevoerd?

Minister Bert Anciaux: U zet de zaken op hun kop. Het is niet zo dat men kan stellen dat men geen overtreding begaat als men niet gesanctioneerd wordt. We kunnen het al dan niet goedkeuren van decreten toch niet laten afhangen van de interpretatie die het parket en de federale instellingen aan de zaken geven? Mijn standpunt is eenvoudig; er mogen zich geen problemen stellen. Ik ben dus niet koppig. Ik ben volhardend.

De heer Johan Sauwens: U creëert problemen. Dat is trouwens uw gewoonte.

Minister Bert Anciaux: Daar zat ik op te wachten. Ik creëer helemaal niets, tenzij de mogelijkheid om 100 procent zeker te zijn dat die mensen geen problemen zullen krijgen.

De heer Johan Sauwens: Hebt u overlegd met de federale minister?

Minister Bert Anciaux: Er is overlegd tussen mijn administratie en de FOD Justitie.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: De minister en de heer Sauwens weten dat ik de coördinatie heb verricht van de redactie van dat voorstel van decreet waarmee we elke verwarring willen voorkomen. Gisteren is het voorstel ingediend door vier volksvertegenwoordigers uit Limburg. Terzijde: de verwarring heeft ook te maken met het feit dat hierop ook het decreet over de volkscultuur van toepassing is. Men heeft te maken met een fenomeen dat zowel een uiting van volkscultuur als een vorm van sport is. In elk geval is het voorstel ingediend. Ik stel

voor dat de heer Sauwens het voorstel mee ondertekent, eens de drukker de tekst heeft teruggestuurd. Als wij formeel stellen dat die mensen niet zijn gevat door ons decreet, dan geldt het KB van minister Vandeuren ondubbelzinnig en zijn we van alle mogelijke problemen verlost.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Als uitgeweken Limburger besef ik hoe belangrijk deze volkssport is. Het is een heel mooi feest, en als het mooi weer is, komen er duizenden mensen langs en wordt er verbreederd tussen mensen uit Nederlands- en Belgisch-Limburg. Dat moet dus zeker kunnen doorgaan. Ik ben geen jurist en weet niet wie er gelijk heeft, maar elke dag verschijnen in het Staatsblad wetten waarvan men zich afvraagt of ze nut hebben. Als we met een decreetswijziging het probleem dat er volgens de heer Sauwens niet is, alleszins kunnen voorkomen, dan kunnen we dat bij wijze van spreken volgende week goedkeuren en is de zaak begin juli rond.

Minister Bert Anciaux: Ik beweer alleszins niet dat ik gelijk heb. Ik zeg alleen dat het federale niveau zegt dat er sinds het KB geen probleem meer is. Maar mijn juridische dienst zegt dat er wél een probleem is – niet wegens de wet, want dat probleem was opgelost, maar door dat KB. Als er twijfel is, laten we dan een oplossing zoeken.

De heer Johan Sauwens: Op federaal niveau zegt men dat er geen probleem is en er is ook niet in een sanctie voorzien. Dit is kafkaïens: een uiting van administratieve bekrompenheid en van een extreme vorm van bezigheids therapie. Het Vlaams Parlement moet ernstiger te werk gaan.

De voorzitter: De heer Pieters heeft het woord.

De heer Leo Pieters: De heer Sauwens heeft het over het OLS. Het OLS is nog iets anders dan de activiteiten die de schuttersverenigingen wekelijks of bijna wekelijks organiseren. Die verenigingen trainen, en ze beschikken over trainingsvelden. Wel is het zo dat ze er slechts één buks voor vijftig of honderd leden ter beschikking hebben. Zo'n buks kan men met twee of drie mensen amper dragen. Er is daar dus gewoon geen mogelijkheid tot enige vorm van wapendracht.

Minister Bert Anciaux: Het gaat over het schieten.

De heer Leo Pieters: Ja, in de mate dat het een wapen is. Het is niet eenvoudig om daarmee te schieten. Er wordt geschoten met een loden kogel met een diameter van 1 centimeter. Mikken moet je doen met behulp van een standaard. Het wapen horizontaal houden is bijna onmogelijk. Het OLS is iets anders. Daar wordt gewerkt met een vijftigtal bomen. Op een trainingsveld wordt gewerkt met één boom waarop één buks wordt

gericht en de leden kunnen er om de beurt één keer schieten. Men kan er slechts om de vijf tot acht minuten schieten, en men doet dat met kogels die in de handel niet verkrijgbaar zijn.

Bij het OLS is er echter het probleem dat er vijftig buksen zijn, en dan nog reservebuxen. Daar komen we misschien wel in de buurt van de Wapenwet. Voor het eerst sinds vijf à zes jaar wordt het schuttersfeest opnieuw in Vlaanderen georganiseerd. Het is immers een gegeven van Oost- en West-Limburg, om de populaire termen van de heer Stevaert te gebruiken. Als de Nederlandse schutters hier komen schieten, welk probleem levert dat dan op? Dat moet ook worden opgelost. Hier moet dus wel een beetje over worden nagedacht.

De voorzitter: De heer De Klerck heeft het woord.

De heer Patrick De Klerck: Misschien mag ik hier nog een West-Vlaams woordje aan toevoegen. Dit dossier bevindt zich tussen twee grote domeinen in, namelijk Volkscultuur en Sport. We hebben een voorstel van resolutie ingediend om die volkscultuur en volkssport te behouden. Ook dat voorstel bevindt zich tussen die beide domeinen. In het zuiden van West-Vlaanderen hebben wij het flessenschieten. Dat is iets gelijkaardigs. Daar hebben we een gelijkaardige problematiek gekend. Wij zijn bereid om welke oplossing dan ook te bekijken, maar het moet alleszins op korte termijn kunnen gebeuren. Dat is de essentie van dit dossier. We hebben ook geprobeerd dat te uiten met ons voorstel van resolutie met betrekking tot de volkscultuur. Ik hoop dat dat hier ook op die wijze kan worden bekeken.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer Sauwens, indien die wijziging zou worden aangebracht aan het decreet, dan is het gevolg dat bukschieten niet langer als sportschieten wordt beschouwd. Concreet hoeven de deelnemers aan de schutterswedstrijden – dus leden en occasionele genodigden, van waar ook – over geen enkel document te beschikken als er wordt geschoten met een zware buks die voorhanden wordt gehouden door een schuttersgilde die beantwoordt aan de voorwaarden van het KB. Het wapeneigendom van de vereniging betreft namelijk, in toepassing van het KB, op dat ogenblik een vrij verkrijgbaar wapen. Wie in België woont en deelneemt aan de schutterswedstrijden met een eigen wapen, moet volgens de Wapenwet over een vergunning voor het voorhanden houden van het wapen beschikken. Een dergelijke vergunning wordt uitgereikt aan de gouverneur. Het wapeneigendom van een natuurlijk persoon betreft namelijk geen vrij verkrijgbaar wapen, daar het niet onder het toepassingsgebied van het KB valt.

Deelnemers uit het buitenland hoeven bij een wijziging over geen enkel document te beschikken als ze schieten

met een zware buks die voorhanden wordt gehouden door een schuttersgilde waarvan ze lid zijn. Voor het wapen moet wel een Europese vuurwapenpas kunnen worden voorgelegd. Buitenlandse deelnemers die schieten met een eigen wapen, moeten voor het wapen over een Europese vuurwapenpas beschikken. De wijziging biedt de oosterlingen alleszins de mogelijkheid om te schieten met wapens van de gilde.

De voorzitter: De heer Pieters heeft het woord.

De heer Leo Pieters: U had het over een Europees paspoort. Die wapens zijn echter niet in de handel te verkrijgen. Ze worden op maat gemaakt. In welke mate zijn die wapens dan geregistreerd of officieel erkend? Dat kan ook nog voor een probleem zorgen.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Er is beslist om een aantal wapens uit te sluiten van de Wapenwet. Dat is breder gebeurd dan de verenigingen zelf vroegen. Het ging over “verenigingen die zich bezighouden met statutair omschreven activiteiten van historische, folkloristische, traditionele of educatieve aard”. Daarvoor is geen wapenvergunning nodig. Dat is wat het KB zegt. Zowel voor de Belgen als voor de buitenlanders die onder deze statutaire bepaling vallen, is dat nu overbodig. Nu wordt geprobeerd de eigen Vlaamse regelgeving te verlengen, terwijl dat helemaal niet nodig is. De vraag is of het parlement dat wil doen. Mocht de minister zich gewoon hierbij aansluiten, dan was het probleem van de baan. Er is trouwens geen probleem, want er is ook geen enkele straf voor het niet bezitten van een sportschuttersvergunning. De enige straf is het feit dat men geen wapen mag dragen. Nu heeft de federale overheid beslist dat voor dergelijke activiteiten geen wapenvergunning nodig is, maar nu is er dit decreet. Mijnheer de minister, uw standpunt verbaast me echt.

Minister Bert Anciaux: Ik moet nog antwoorden op de andere vraag, over het flessen- en klepschieten. Het KB gaat over verenigingswapens. Het flessen- en klepschieten gebeurt wel met sportwapens, die meestal persoonlijk bezit zijn. Die sportwapens worden ook meestal gehanteerd voor andere sportdisciplines. Dat kan daar dus niet onder vallen.

De heer Patrick De Klerck: Dan is het ook geen probleem. Dan geldt de normale wetgeving.

Minister Bert Anciaux: Inderdaad.

Mijnheer Sauwens, ik wil ter zake geen polemieken voeren. Het zou idioot zijn mocht ik hier, omwille van de lieve vrede, zeggen dat dit geen probleem is en dat ik me niet bezighoud met het juridisch advies van mijn administratie. Indien ik rekening houd met het juridisch advies, dan zeg ik: laten we dat gewoon heel

eenvoudig oplossen. Daar bestaat kamerbreed overeenstemming over. Dan zijn alle juristen werkloos en hebben ze zich daar niet meer over uit te spreken.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Het koninklijk besluit dateert van 7 juli van vorig jaar. Waarom is dat decreet er dan nog niet? Ik dien een met redenen omklede motie in.

Met redenen omklede moties

De voorzitter: Door de heer Pieters, door de heer Sauwens en door de heer Stassen werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de aanleg van een motorcrossterrein in West-Vlaanderen

Vraag om uitleg van de heer Patrick De Klerck tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de aanleg van motorcrossterreinen in West-Vlaanderen

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, gezien de opkomst vermoed ik dat er wel discussie zal zijn over deze problematiek van het voorstel van de provincie West-Vlaanderen over het aanleggen van een motorcrossterrein. Kijken we naar het aantal vragen om uitleg en schriftelijke vragen hierover, dan moeten we besluiten dat deze problematiek leeft. Ik ga niet de hele voorgeschiedenis schetsen, maar hier gaat wel degelijk een hele voorgeschiedenis aan vooraf. In 2002 heeft de vorige Vlaamse Regering afgesproken dat er een soort spreidingstabel zou komen, met een minimaal en een maximaal aantal te selecteren locaties per provincie. Toen werden in Vlaanderen 21 locaties geselecteerd, dus vrij veel. De regering heeft op 23 december 2005 een aantal locaties erkend in Antwerpen en Limburg. In West- en Oost-Vlaanderen en in Vlaams-Brabant was er blijkbaar geen maatschappelijk draagvlak voor de gekozen locaties, gezien de negatieve adviezen van de lokale besturen.

De Vlaamse Regering heeft toen gereageerd, en samen met andere collega's heb ik er meermaals vragen over gesteld. De Vlaamse Regering heeft beslist dat er voor

deze drie provincies minstens één terrein moet komen. U kondigde toen aan dat u zelf verder zou zoeken naar geschikte locaties met een maatschappelijk draagvlak. U hebt toen eerlijkheidshalve ook gezegd dat u de gemeenteraadsverkiezingen van 2006 eerst zou laten passeren om pas daarna met de consultaties en de zoektocht te starten. U antwoordde dit op vragen van mezelf en van collega Sintobin (*Hand.* VI. Parl. 2005-06, nr. C11, 10). U zou een aantal aan u overgemaakte voorstellen overwegen. We zijn nu anderhalf jaar later en stilaan word ik benieuwd naar de mogelijke oplossingen.

Mijnheer de minister, begin 2006 heb ik u een voorstel aangereikt voor West- en voor Oost-Vlaanderen, twee keer in de havengebieden. Ik vertelde u dat er een mogelijke consensus groeide in verband met de zuidelijke hoek van de achterhaven van Zeebrugge. Daar wordt trouwens al een beetje 'in het zwart' geoefend. Hetzelfde geldt voor Oost-Vlaanderen. Ik heb u foto's overgemaakt van de havensite in Gent. Ook daar zijn er mogelijkheden. Alles zou bekeken worden, maar er dook al gauw een probleem op van stedenbouwkundige aard, een probleem inzake de ruimtelijke ordening. We hebben toen bewust gepleit voor tijdelijke oplossingen. Het kan immers niet de bedoeling zijn om hectaren af te nemen van de havens, want die kunnen op lange termijn noodzakelijk blijken te zijn voor de haven. De terreinen bieden wellicht wel wat ruimte terwijl we zoeken naar een definitieve locatie.

Er werd door de West-Vlaamse deputatie een nieuw voorstel gedaan, dat ook stedenbouwkundig wordt gedragen. Het betreft een terrein van 7 hectare tussen de Blinker en de Stinker, de spoorweg en het tracé van de nog te realiseren AX. De locatie ligt in uitbreidingsgebied van de Zeebrugse haven op anderhalve kilometer van de woonkern. Ik herinner me dat minister Van Mechelen destijds wees op de afstandsregels die gerespecteerd moeten worden en ik meen dat dit voorstel conform die regels is. De deputatie heeft met een kleine wijziging in het ruimtelijk uitvoeringsplan voor het Zeebrugse havengebied, de mogelijkheid gecreëerd. Het is nu aan u en aan minister Van Mechelen om groen licht te geven. Als de ministers akkoord zijn, dan moet het schepencollege van Brugge de bouwvergunning nog goedkeuren.

Ik herhaal dat het om een tijdelijke oplossing gaat, laat daar geen misverstanden over bestaan. Ik las dat de burgemeester van Brugge, de heer Moenaert, positief staat tegenover de tijdelijke oplossing, net als het zeehavenbestuur, want dat bleek ook uit gesprekken met onze ex-collega Coens. Als het om tijdelijke oplossingen gaat, is alles blijkbaar bespreekbaar. Het zou toch al een oplossing zijn van dit grote probleem als er nog één terrein bij kan komen. Het voorstel werd onder meer gedaan door een van onze provincieraadsleden, mevrouw Kindt, en ook door mensen uit de sector zelf – dat is niet onbelangrijk.

Mijnheer de minister, wat is de stand van zaken van de definitief en de voorlopig erkende terreinen uit de beslissing van 2005? Welke sporten kunnen daar beoefend worden en in welke mate? Hoe lang gelden de vergunningen, want dit is ook belangrijk ten aanzien van de andere locaties?

Welke inspanning en voorstellen deed u sinds de gemeenteraadsverkiezingen van 2006? Wat zijn de resultaten van uw zoektocht?

Als blijkt dat er geen locaties gevonden worden waarvoor een maatschappelijk draagvlak bestaat, hoe moet het dan verder? De regering heeft immers beslist dat er minstens één terrein bij moet komen.

Hoe staat u tegenover het nieuwe voorstel voor een tijdelijk terrein in de achterhaven van Zeebrugge, van de deputatie en de provincieraad van West-Vlaanderen? Wanneer komt daarover een uitspraak van de Vlaamse Regering? In welke mate zou het om een tijdelijk terrein gaan?

De voorzitter: De heer De Klerck heeft het woord.

De heer Patrick De Klerck: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag komt in grote lijnen overeen met die van de heer Decaluwe, maar ik kan er misschien nog enkele extra puntjes aan toevoegen.

Dit is geen evident dossier. Het is een dossier met een hoog nimbygehalte. In de loop der jaren hebben we gemerkt dat sommige sites die op het eerste gezicht logisch leken, bij nader inzien niet zo logisch waren. De Open Vld heeft altijd gepleit voor dergelijke terreinen, maar met een multifunctionele invulling voor gemotoriseerde sporten. In Limburg maakt men daar trouwens volop werk van, want daar zijn wel een aantal dossiers lopende en het is de bedoeling om de terreinen een multifunctionele invulling te geven. Dat lukt daar.

Voor West-Vlaanderen ligt het wat moeilijker. In een behoefteraming werd duidelijk de nood aangetoond aan minstens één dergelijk terrein. Oorspronkelijk dacht men aan vier terreinen. In Poperinge was er een probleem met het afbakeningsproces, in Pittem was er een probleem met het grondwater en voor de omwonenden, in Jabbeke was er ook een omgevingsprobleem – Jabbeke is trouwens de gemeente waar Steve Ramon woont, een belangrijke motorcrossterrein – en in Ieper waren er meerdere problemen, want daar betrof het een nieuwe ambachtelijke zone, de A19 zou er eventueel door lopen en er waren nog een paar specifieke problemen. Elk van de vier projecten die toen naar voren werden geschoven, werd dus afgeschoten.

Nu is er een nieuw dossier, dat van Dudzele. Ik benadruk nogmaals dat deze oplossing tijdelijk moet zijn. Alleen dan staan we er volledig achter, maar we pleiten

ook voor een duurzame oplossing waarbij een duurzame infrastructuur kan worden gerealiseerd met alle nodige faciliteiten. Laten we hopen dat er ten minste één zo'n goed uitgebouwde infrastructuur kan worden gerealiseerd in West-Vlaanderen. Als overgangsooplossing kunnen we ons vinden in de suggestie van de heer Decaluwe, op voorwaarde dat er een aantal omgevingsmaatregelen worden genomen met het oog op de aanwezige bewoning, maar ik blijf pleiten voor een structurele oplossing, voor de realisatie van minstens één motorcrossterrein in West-Vlaanderen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil me graag even aansluiten. Ik woon op een plek waar heel veel illegaal met motoren en quads wordt gereden. Ik woon langs de Leie, aan een kant zonder verhard jaagpad. Het is een heel waardevol gebied tussen Kortrijk en Wervik, maar daar wordt dus heel veel met motoren gereden en dat is heel erg lastig voor de buurt. Dit feit onderstreept de grote noodzaak aan een fundamentele oplossing. Ik deel dus de bekommernis en zou graag de stand van zaken kennen.

Hoe zit het met het dossier van het havengebied? Is het niet zo dat het dossier te maken heeft met de potentiële uitbreiding van de haven waardoor dus ook een natuurcompensatie moet worden gevonden? Of is dit vandaag al een natuurgebied?

Kunt u niet samenwerken met onze Waalse vrienden in Ploegsteert, want daar ligt een motorcrossterrein van de Franse Gemeenschap. Ploegsteert is een deelgemeente van Komen, een gemeente die indertijd werd geruild voor een gemeente in de Voerstreek. Misschien kan er eens over worden nagedacht om in de grensgebieden te zoeken naar gezamenlijke oplossingen? We mogen die niet uitsluiten, bijvoorbeeld in de grensgebieden met Frankrijk of Wallonië. Is er een mogelijkheid om samen met andere overheden te zoeken naar een gezamenlijke oplossing? Die gebieden zijn via de autosnelweg immers heel vlot bereikbaar. Ze bestaan in de praktijk trouwens al. Ik wil de problematiek in West-Vlaanderen dus enigszins nuanceren. Er moet inderdaad een oplossing komen, maar er zijn misschien al mogelijkheden voorhanden, want West-Vlaanderen is een provincie waarvan drie vierde niet aan Vlaanderen grenst.

De voorzitter: De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik vind dit een tamelijk eigenaardig dossier. In de eerste plaats zou ik willen dat op die plaats zo vlug mogelijk de ontsluiting wordt gerealiseerd. Het is van minder belang dat het gebied tijdelijk als een motorcrossterrein kan dienen.

Er is na jarenlang onderhandelen ook een evenwicht gevonden tussen het havenbestuur en de natuurverenigingen. Het gaat om een stiltegebied, maar er is nu toch een compromis gevonden voor het motorcrossen. Het lijkt logisch dat er in een havengebied lawaai mag worden gemaakt en dat er milieubelastende activiteiten mogen zijn, maar dat moet in dit geval genuanceerd worden.

Er is inderdaad een probleem. Het beste lijkt me dat er per provincie een duurzame oplossing wordt uitgewerkt. Wildcrossen, kleiduifschieten en andere activiteiten die in open ruimte plaatsvinden en die zeer storend kunnen zijn, moeten in een mooi afgebakend gebied plaatsvinden. Het was oorspronkelijk ook de bedoeling om milieubelastende sportactiviteiten op een bepaalde plaats te concentreren.

Maar Vlaanderen is nu eenmaal niet zo groot als bijvoorbeeld Frankrijk. Voor elke locatie zijn er wel bezwarende elementen te formuleren.

Ik stel mij eerder voorzichtig op. We moeten rekening houden met een aantal antecedenten. We moeten goed nadenken vooraleer we uiteindelijk beslissingen nemen.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het gaat hier over milieubelastende en lawaaiërende buitensporten. Waar je het ook lokaliseert, je zult altijd problemen hebben. We moeten daar dus zeer voorzichtig mee omgaan.

Het is ook aan de sportorganisaties zelf om de milieubelasting zo beperkt mogelijk te houden. In dit geval gaat het duidelijk over geluidshinder. Als je dat wil, kun je het lawaai inperken, bijvoorbeeld met knaldempers en dergelijke, al verminder je dan wel het vermogen van de motoren. Maar zeker op oefenterreinen vind ik dat men met die lawaai-belasting rekening moet houden. En dan gaat het niet alleen over de directe omgeving. Dat lawaai draagt soms kilometers ver.

Het concreet voorgestelde terrein lijkt mij een te onderzoeken mogelijkheid. Men moet goed kijken naar het huidige statuut van het terrein, maar ik meen dat er op dat vlak niet echt een probleem is. Als aan een aantal randvoorwaarden wordt voldaan, kan die piste zeker verder onderzocht worden.

De voorzitter: De heer Pieters heeft het woord.

De heer Leo Pieters: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil het niet zozeer over de West-Vlaamse problematiek hebben, maar wel over de motorsport in het algemeen. Men heeft het hier al over Waterloo in Neeroeteren gehad. Dat is de thuisbasis van Stefan Everts, maar ook van zijn vader en diens schoonvader. Dat gaat dus al decennia mee.

In Neeroeteren wordt er al 30 jaar aan motorcross gedaan, eerst aan de ene kant van de beek, in een zandgroeve in de Oetervallei, nadien in een kiezelgroeve. Officieel geeft men aan dat dit circuit bestaat en dat het helemaal in orde is. Ik heb daar ook al een vraag over gesteld in de commissie voor Leefmilieu. En daar zit het probleem: de bevoegdheid ligt bij drie verschillende ministers.

Het crosscircuit in Waterloo is sinds een jaar gesloten, ondanks het feit dat heel Neeroeteren leeft voor die motorcross. De provincie steunt het crosscircuit, maar na de gemeenteraadsverkiezingen heeft ook stadsbestuur een negatief advies gegeven. In welke mate kan men zoiets regelen?

Wat verstaat men onder een maatschappelijk draagvlak? Het merendeel van de bevolking gaat ermee akkoord, maar een vijftiental tegenstanders, die alle mogelijke procedures uitputten, leggen dat al een half jaar plat, met als gevolg dat er nu helemaal niet meer kan worden gecrost. Waterloo ligt aan het park Hoge Kempen, en midden in dat park ligt Horensberg. De heer De Klerck stelt dat dat een faciliteit is waar alle mogelijke lawaaisporten kunnen plaatsvinden, maar zelfs daar is er een probleem vanwege het stof, dat problemen oplevert voor de karting.

Ik wil wel eens zien hoe men dat uiteindelijk gaat regelen. Men heeft moeite om een nieuw circuit te vinden en in orde te krijgen, maar zelfs het gebruik van een oud circuit, dat al jaren dienst doet, wordt onmogelijk gemaakt door de bijkomende decreetgeving van de laatste jaren.

Mijnheer de minister, ik wil u vragen om eens overleg te plegen met de andere bevoegde ministers. Alle ministers verklaren zich wel akkoord, maar als de uiteindelijke beslissing moet worden genomen, is er altijd wel één departement dat de zaak tegenhoudt.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in de vorige legislatuur is er een aanzet gegeven tot de oplossing van deze problematiek, met de nota over ruimte voor lawaaiërende buitensporten. Als je er nu op terugkijkt, kun je stellen dat de ambities in die nota nauwelijks realiseerbaar zijn. De voorwaarden die in de nota opgenomen zijn – voldoende ruimte voor de lawaaiërende buitensporten en tegelijk rekening houden met de ruimtelijke ordening, milieu, omwonenden, enzovoort – kun je in een dichtbevolkte regio als Vlaanderen nauwelijks uitvoeren.

Waterloo is een zeer typisch voorbeeld. Iedereen leek akkoord te gaan met dat dossier, maar het wordt nu toch niet aanvaard. Je kunt discussiëren over het aantal

mensen dat niet akkoord gaat, maar op het eind van de rit wordt het niet aanvaard. Hoewel de stad Maasmechelen, de provincie Limburg en de motorcrossfederatie akkoord gingen, is dit dossier toch vastgelopen.

Ook het voorbeeld van West-Vlaanderen toont aan, mijnheer de minister, dat de ambities uit de nota misschien niet realiseerbaar zijn. Er was daar gekozen voor een permanente oplossing. Maar nu stel je vast dat er in het beste geval in twee provincies voor een tijdelijke oplossing zal worden gekozen. Het gaat daarbij telkens om havengebieden: in West-Vlaanderen in Zeebrugge, in Oost-Vlaanderen in Gent, en misschien komt er ook nog één op Linkeroever.

Misschien moet u de ambities uit de nota van een zestal jaar geleden nog eens herbekijken. U merkt dat die ambities nauwelijks te realiseren zijn. Voor elk dossier staat er een actiegroep op, vaak met heel terechte argumenten. De lokale parlementsleden geven de actievoerders gelijk, maar komen hier tegelijk vragen stellen om het probleem zo snel mogelijk op te lossen. Zo spreken we elkaar constant tegen, doordat we met twee of drie tegengestelde belangen zitten die nauwelijks te verzoenen zijn.

Ik geloof dat u de nota moet aanpassen, en stellen dat er op zoek wordt gegaan naar telkens tijdelijke oplossingen voor dit probleem. Misschien komt er dan een tijdelijke oplossing voor een vijftal jaar in West-Vlaanderen en in Gent. Maar het blijven sowieso tijdelijke oplossingen. Je kunt geen dure industrie- of logistieke gronden blijven gebruiken voor lawaaierige buitensporten.

De belofte van permanente oplossingen voor beoefenaars van lawaaierige buitensporten kan in Vlaanderen, op een paar plaatsen na, niet gerealiseerd worden. En waar het wel gerealiseerd kan worden, zijn er vaak belangrijke natuurargumenten die de bovenhand halen. Er spelen dus ongelooflijk veel tegenstellingen mee.

Ik vrees dat we in het beste geval in een aantal provincies tot een tijdelijke oplossing kunnen komen, gelet op het feit dat zelfs permanente dossiers vaak tot heel veel problemen leiden.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, collega's, de vragen bewijzen dat het om een heel gevoelig dossier gaat. We zijn het er ook allemaal over eens dat we daar iets op moeten vinden. Het zal wat politieke moed vragen om ook voor het niet zo geringe aantal beoefenaars van deze sport een oplossing te vinden. Het zou niet helemaal correct zijn te stellen dat met de zeven terreinen in Limburg en Antwerpen de kous af is.

Op dit moment zijn er op mijn voorstel zeven omlopen door de Vlaamse Regering definitief aangeduid als

permanente omlopen met trainingsfaciliteiten voor gemotoriseerde sporten, met name in Lommel op terrein Heeserbergen, in Neeroeteren-Maaseik op terrein Waterloo, in Kaulille-Bocholt op terrein Op Het Broek, in Genk op terrein Horensbergdam, in Westerlo op terrein Rooiveld, in Balen op terrein Hondapark en in Brecht op terrein Kraaienhorst. De terreinen in Genk, Brecht en Balen werden op 14 december 2007 definitief aangeduid.

We streven naar een zo groot mogelijke graad van multifunctioneel gebruik van de terreinen. Het is echter in de latere procedures dat de effecten op mens en omgeving concreter afgetoetst worden en dat er definitief beslist wordt welke sporten beoefend kunnen worden. Uiteindelijk is het in de milieuvergunning dat ingeschreven wordt welke sporten wanneer beoefend kunnen worden en wat de eventuele beperkingen zijn. Diverse procedures zijn nog lopende of dienen nog te worden opgestart.

Bij wijze van voorbeeld kan ik u wel zeggen dat de omlopen in Genk, Lommel en Brecht in meer of mindere mate een multifunctioneel karakter hebben of zullen hebben. Zo is het de bedoeling in Brecht om naast gewone motorcross ook supermoto, motorspeedway, oval-racing, rallycross en outdoorkarting toe te laten. In Genk is motorcross, quad, trial, karting enzovoort mogelijk. In Lommel kan motorcross, enduro, trial, 4x4 enzovoort. De omlopen in Balen en Westerlo komen bijna uitsluitend voor motorcross in aanmerking.

Het terrein in Genk is open op woensdag, donderdag, zaterdag en zondag van 13 tot 18 uur. In Brecht is het aantal trainingsdagen beperkt tot woensdag tussen 13 en 21 uur en zaterdag tussen 13 en 18 uur. Er worden jaarlijks 5 autocrosswedstrijden en 3 motorcrosswedstrijden georganiseerd. In Balen kan er volgens de huidige milieuvergunning zeven dagen op zeven worden gecroost. Er vinden drie wedstrijden per jaar plaats.

Wat de verlenging van de vergunning betreft, heb ik als minister van sport geen bevoegdheid, noch voor stedenbouwkundige vergunningen, noch voor milieuvergunningen. Dat geldt ook voor de opmaak van de ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP). Het is trouwens de bedoeling dat de provincies waar nodig deze RUP's opmaken. Door het aanduiden van omlopen als permanente omlopen met trainingsfaciliteiten voor gemotoriseerde sporten kan de Vlaamse Regering wel een kader scheppen waarbinnen de andere overheden verder kunnen werken. Na de aanduiding door de Vlaamse Regering is er een aftoetsing aan de MER-regelgeving nodig, dienen de nodige ruimtelijke planningsprocessen – de RUP's – te worden doorlopen en moeten tot slot milieuvergunning en stedenbouwkundige vergunning aangevraagd worden.

Voor het terrein in Westerlo is er momenteel een provinciaal RUP in opmaak. Voor Balen, Brecht en

Kaulille-Bocholt zal dit waarschijnlijk gebeuren in 2009. Voor Neeroeteren is er een plan-MER opgemaakt en is het RUP voorlopig vastgesteld. Er is een nieuwe milieuvergunningaanvraag in procedure. In Balen is er nog een milieuvergunning tot april 2019. Voor Genk is er een milieuvergunning afgeleverd op 29 september 2005. Lommel heeft een milieuvergunning tot 6 april 2020. Het terrein Waterloo in Neeroeteren is op dit moment inderdaad verzegeld. We kunnen wel stellen dat er een oplossing in zicht is. De procedure voor het RUP loopt op dit moment. We verwachten dat het in de zomer klaar is. Het openbaar onderzoek is aan de gang. De aanvraag voor de nieuwe milieuvergunning wordt nu onderzocht. Normaal gezien zou er voor Neeroeteren een oplossing moeten zijn in de zomer.

De voorzitter: De heer Pieters heeft het woord.

De heer Leo Pieters: Is dat ook zo voor wat de bouwvergunningen betreft?

Minister Bert Anciaux: De procedure voor het RUP loopt op dit moment. In het gewestplan staat het nog altijd als natuurgebied ingetekend. Eenmaal die procedure achter de rug is, is de bestemming recreatiegebied. Op dat moment kan onmiddellijk een bouwvergunningaanvraag worden ingediend. Het RUP is echter essentieel. Nu botst men met de milieu- en de stedenbouwkundige vergunning steeds op de bestemming als natuurgebied. Als het RUP definitief is vastgelegd, hebben we te maken met een recreatiegebied. Op dat moment kunnen de milieu- en de stedenbouwkundige vergunning verleend worden.

De heer Leo Pieters: Het is allemaal mooi dat men de procedures om de klachten tegen het circuit te behandelen ook uitput. We hebben echter in het parlement ook een decreet betreffende de vrijwilligers goedgekeurd. Een motorclub bestaat uit vrijwilligers. Ze worden nu wel persoonlijk voor de rechtbank gedaagd. Dat is toch waanzinnig. In Leefmilieu kan ik daar helemaal geen vragen over stellen omdat er verschillende gerechtsdossiers lopen. Ik wil daarmee alleen aangeven hoe complex het gegeven kan worden. De oplossing is niet zo gemakkelijk.

Minister Bert Anciaux: U verwacht toch niet van mij dat ik commentaar geef op de lopende procedures voor de rechtbank?

De heer Leo Pieters: Ik bedoel enkel dat we met ingewikkelde toestanden te maken hebben. Men put alle mogelijkheden uit. We staan allemaal achter het vrijwilligerswerk. We stimuleren het zelfs. Die mensen worden nu echter wel met hun hele hebben en houden voor de rechtbank gedaagd.

Minister Bert Anciaux: De oplossing is nakend. Er wordt in ieder geval aan gewerkt. Zoals daarnet gezegd,

is de procedure voor het RUP aan de gang. We verwachten de oplossing voor de zomer. Dan kan worden overgegaan tot de milieu- en stedenbouwkundige vergunning.

Zoals ik reeds meedeelde op 14 februari 2008 in mijn antwoord op een vraag van de heer De Loor, wordt het dossier van de nieuwe terreinen opgevolgd door een interne werkgroep bestaande uit een vertegenwoordiger van mijn kabinet, een vertegenwoordiger van het departement en vertegenwoordigers van Bloso.

Sinds 1 juni 2007 heeft het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media een externe deskundige aangesteld die de opdracht heeft gekregen om samen met de interne werkgroep de inventarisatie te vervolledigen en te zoeken naar oplossingen voor de als hinderend omschreven sporten. Het gaat niet alleen om motorcross maar bijvoorbeeld ook om gemotoriseerde water- en luchtsporten of kleischieten.

De externe deskundige treedt ook bemiddelend op. Het is de bedoeling te zoeken naar nieuwe locaties, maar ook om sommige opties die in het verleden als onhaalbaar werden beschouwd, opnieuw te bekijken. Als mogelijke oplossingen wordt ook gedacht aan militaire domeinen, brownfields en bedrijventerreinen.

In Oost-Vlaanderen en Vlaams-Brabant is de zoektocht nog volop aan de gang. Er werd een vergadering belegd met een vertegenwoordiging van de bestendige deputatie en het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen. Daar werd gevraagd om bepaalde locaties opnieuw te bekijken en een mogelijke nieuwe locatie beperkt te onderzoeken. Onlangs werden gemeentebesturen aangeschreven met de bedoeling te polsen naar de mogelijkheden en met de vraag tot overleg met de interne werkgroep. Ook in de provincie Vlaams-Brabant werden gemeentebesturen aangeschreven. Ik kan u daarover op dit moment niet meer details geven aangezien eerst overlegd moet worden met de betrokken gemeentebesturen. Ik zal het straks hebben over West-Vlaanderen.

Het komt er inderdaad op aan locaties te vinden die niet permanent hinderlijk zijn voor de omwonenden. Ik ben bereid daarvoor eventuele compensaties af te spreken met de gemeenten. Voor wat hoort wat. Er werd ook contact opgenomen met de militaire overheid.

Tijdens een vergadering op 20 september 2007 werden alle terreinen die voor vervreemding in aanmerking komen, besproken. Op 26 november 2007, 4 december 2007 en 18 januari 2008 werden drie plaatsbezoeken afgelegd. Voor al deze terreinen wordt ook grondig onderzocht wat hun status is en welke mogelijkheden er zijn, niet alleen voor motorcross, maar ook voor andere luidruchtige sporten.

Op 18 december 2007, 26 februari en 15 april 2008 waren er overlegvergaderingen met de sector. Joël Smets, Eric Geboers, Stefan Everts, Marnicq Bervoets en vertegenwoordigers van erkende motorcrossfederaties waren hierop uitgenodigd. Ook op deze vergaderingen kwam de zoektocht naar nieuwe terreinen uitgebreid aan bod.

Ik verwacht volgende maand een rapport met het resultaat van het onderzoek. Na een evaluatie van de resultaten ben ik van plan om zo snel mogelijk het dossier aan de Vlaamse Regering voor te leggen met het oog op het nemen van een aantal beslissingen.

Het is zeker geen gemakkelijke opgave om een maatschappelijk draagvlak te vinden. Het blijft echter nog altijd mijn overtuiging dat er mits overleg en goede communicatie een voldoende draagvlak kan worden gevonden. Het blijft ook mijn doelstelling om minimaal één terrein per provincie aan te duiden.

Volgende maand ronden wij het onderzoek af. Er wordt nog steeds intensief verder gezocht. Ik wil een oplossing vinden die de sector voldoende mogelijkheden biedt maar die tegelijk ook garanties inhoudt dat er geen overdreven hinder veroorzaakt wordt voor omwonenden, voor het milieu en voor de natuur.

In mijn antwoord op de vraag van de heer De Loor heb ik in februari dit jaar reeds aangekondigd dat ik een mogelijkheid onderzoek in de haven van Zeebrugge (*Hand. VI. Parl. 2007-08, nr. C136, 16*). De heer Decaluwe heeft het daar net nog over gehad. Uiteraard sta ik positief tegenover dit voorstel. Het betreft inderdaad een tijdelijk terrein. Volgens het ontwerp-GRUP Afbakening Zeehavengebied Zeebrugge en op vraag van de Maatschappij van de Brugse Zeevaartinrichtingen (MBZ) zal het terrein bestemd worden als gebied voor zeehaven- en watergebonden bedrijven.

Zolang de terreinen niet noodzakelijk zijn voor de ontwikkeling van de haven, kan er tijdelijk motorcross overwogen worden. Ik ben van plan dit dossier zo snel mogelijk aan de Vlaamse Regering voor te leggen. Het betrokken terrein moet immers opgenomen worden in het lopende planningsproces GRUP Afbakening Zeehavengebied Zeebrugge. Ik heb daarover al bilateraal overleg gevoerd met minister Van Mechelen.

Verder is er in West-Vlaanderen nog een mogelijkheid voor een nieuw terrein op de militaire vliegbasis in Koksijde en is er mogelijk nog een derde locatie haalbaar. Hiervoor worden momenteel de nodige contacten gelegd.

Wat Zeebrugge betreft, hebben we het akkoord van Natuurpunt over een tijdelijk gebruik, mits een compensatie voor natuurgebied. Dat lijkt me niet onbelangrijk.

Ik wil ook benadrukken dat de sector meewerkt. Ik heb een uitdrukkelijk engagement dat de sector de nodige druk zal uitoefenen opdat ook de nodige veranderingen zouden worden aangebracht aan de techniek. Dat zou het lawaai van de motoren op termijn moeten verminderen. Ik heb nog nooit gehoord dat vliegtuigconstructeurs daar iets aan zouden doen.

Wat het permanente of tijdelijke karakter betreft, moeten we nagaan wat er op permanente basis mogelijk is. Wat is echter permanent? Tegenwoordig is permanent misschien ook wel tijdelijk. Wanneer er geen andere argumentatie is, kan een tijdelijke vergunning worden toegekend voor een terrein dat tijdelijk kan worden gebruikt. Ik heb het dan niet specifiek over Zeebrugge. Als de noodzaak er niet is om het voor iets anders te gebruiken, wordt dat dan een permanent gegeven. In elk geval is het een idee dat ik graag onthoud, want we hebben nood aan elke inbreng om creatief te kunnen optreden. In elk geval wil ik voor het einde van de legislatuur met concrete oplossingen voor de dag komen.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Ik ben zeer tevreden met uw antwoord. We leven in een motorcrossland bij uitstek. Anderen hebben het ook al gezegd: als men geen terreinen aanbiedt, dan probeert men te rijden waar dat in feite niet mag. Dat zou dan zo kunnen worden opgelost. Wat Zeebrugge betreft, stel ik vast dat in de commissie en ook bij u grote openheid bestaat om het voorstel van de provincie te steunen mits aan een aantal randvoorwaarden wordt voldaan. Dat moet immers gebeuren met zo weinig mogelijk lawaai.

Het is ook zo dat Natuurpunt daarmee akkoord gaat. Natuurpunt is een niet onbelangrijke actor in dat verband. Men heeft het over compensaties voor een tijdelijk fenomeen, maar het is mogelijk: in de haven van Antwerpen past men dat principe ook toe. Het is ook positief dat u bevestigt dat men nog op zoek is naar alternatieven, in Koksijde bijvoorbeeld. Ploegsteert is misschien ook een mogelijkheid: waarom niet? Globaal genomen is het dus een positief verhaal. Natuurpunt gaat akkoord, maar het gaat wel over opgespoten grond. We moeten het wat relativeren.

Maar nu is het aan de minister om zo snel mogelijk de tijdelijke oplossing aan de regering voor te leggen en ondertussen naar andere, definitieve oplossingen te zoeken, want de belangrijkste actoren werken positief mee. In West-Vlaanderen moet ten minste één

motorcrossterrein komen, met respect voor alle randvoorwaarden. Ik dank u in elk geval voor uw volhardend optreden, want soms is het nodig om in dergelijke ondankbare dossiers politieke moed op te brengen. Het is wel een belangrijk dossier, zowel voor de sector als

voor de sporttak en ons imago in de wereld. We beschikken over een groot aantal wereldkampioenen, en we moeten op dat niveau blijven scoren.

De voorzitter: De heer De Klerck heeft het woord.

De heer Patrick De Klerck: Ik wil u vragen om beide sporen te blijven volgen. Er is een tijdelijke piste die op korte termijn kan worden gerealiseerd mits aan een aantal randvoorwaarden inzake omgeving en natuur wordt voldaan, en er is een structurele oplossing mogelijk. Ik herinner me dat men op het moment dat de gewestplannen werden opgesteld, zei dat ze tijdelijk waren en binnen enkele jaren zouden verdwenen zijn. Tot vandaag bestrijken die plannen nog steeds het grootste gedeelte van Vlaanderen, en ik denk dat ze nog een tijdje zullen blijven bestaan. Ik pleit dus voor een structurele oplossing, met goede faciliteiten die voldoen aan de grote noden van de sector.

De voorzitter: De heer Pieters heeft het woord.

De heer Leo Pieters: Uw antwoord stemt me hoopvol. Ik ga ervan uit dat u doorzet en het overleg met de andere ministers positief kunt afronden en een permanente oplossing kunt uitwerken. Ik treed de heer De Klerck bij: een goede, duidelijke structuur is nodig. Het wordt tijd dat er eindelijk een oplossing uit de bus komt

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Ik dank u voor het antwoord. Het is belangrijk te wijzen op de randvoorwaarden, want het respect daarvoor is nodig voor de realisatie van een maatschappelijk draagvlak. De sector beseft dat misschien wel, maar het kan nog beter. Motorcross is mijn sport niet, maar zo heeft iedereen zijn voorkeuren. De ene tolereert wat meer lawaai dan de andere. Mits respect voor de randvoorwaarden is Zeebrugge een te onderzoeken mogelijkheid. Inzake Koksijde maak ik meer voorbehoud. Laten we beide dossiers niet op één hoopje gooien en de zaken geval per geval bekijken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Tinne Rombouts tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de ondersteuning van het jeugdvoetbal

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: In oktober 2007 werkte de minister een subsidiereglement uit en maakte hij 1.625.000 euro vrij voor projectsubsidies in het jeugd-

voetbal. Voetbalclubs met een jeugdwerking konden een dossier indienen om in aanmerking te komen voor de ondersteuning van eenmalige infrastructuurwerken voor hun jeugdaccommodatie. In totaal werden 410 dossiers ingediend. 103 projecten kregen een subsidie van maximaal 17.500 euro. Meer dan 300 clubs kregen dus geen subsidie. Ze zijn heel erg teleurgesteld omdat ze heel veel tijd hebben gestopt in de samenstelling van hun dossier.

Ik wil de minister hierover volgende vragen stellen. Een: kregen de clubs van wie de subsidieaanvraag niet is goedgekeurd ook een gemotiveerde brief waarom hun aanvraag niet werd goedgekeurd? Twee: kunnen deze clubs ergens terecht voor feedback zodat zij hiermee rekening kunnen houden bij het opstellen van toekomstige subsidieaanvragen? Voor veel clubs is die aanpak immers nieuw. Drie: deelt de minister de mening van veel clubs dat ook hier een mattheuseffect heeft gespeeld en dat clubs die al een goede werking hebben en dus in staat waren om een goed dossier in te dienen subsidies hebben ontvangen? Vier: welke maatregelen zal de minister nemen om de clubs die geen goedgekeurd dossier hebben ingediend, te begeleiden bij het indienen van toekomstige dossiers?

Immers, ook dit jaar maakt de minister 1.700.000 euro vrij voor de kwaliteitsverbetering van het jeugdvoetbal in Vlaanderen. Op 17 april werd de officiële 'afrap' gegeven van het tweede luik van het tweejarenplan van minister Anciaux om Vlaamse voetbalclubs financieel te ondersteunen via kwaliteitsverbeterende projecten voor hun jeugdwerking. 1.435.000 euro zal worden verdeeld over de verschillende projecten van de clubs en 265.000 euro zal worden aangewend om bijscholingsprojecten op te zetten. Dat is belangrijk.

De Vlaamse clubs moeten hun subsidieaanvragen wel al indienen tussen 1 mei en 30 mei. Elke club kan één project indienen, voor maximaal 10.000 euro. De belangrijkste voorwaarden zijn dat de club een vzw is, dat de middelen het budget van de jeugdwerking zullen aanvullen en dat ze uitsluitend aan de jeugdwerking ten goede komen. Clubs kunnen onder andere bijscholingsprogramma's voor trainers en bestuursleden, een kwaliteitsaudit of de aankoop van didactisch materiaal in hun projectvoorstel verwerken. Zo kan elke club, in functie van de eigen behoeften, werken aan de minder sterke punten van de jeugdwerking.

Tussen 17 en 27 april werden over heel Vlaanderen informatiesessies georganiseerd. Vlaamse clubs kregen daar uitleg over het project en het indienen van de subsidieaanvragen. Ook daar was er heel sterk sprake van teleurstelling en demotivatie in verband met de vorige aanvraag. Een adviescommissie zal de ingediende dossiers beoordelen. De clubs wier project door minister Anciaux wordt geselecteerd, zullen voor 20

augustus 2008 op de hoogte worden gebracht en kunnen zo, met de extra financiële steun, bij de start van het seizoen 2008-2009 hun jeugdwerking kwaliteitsvoller uitbouwen.

Mijnheer de minister, werd over dit nieuwe reglement een advies uitgebracht door de bevoegde adviesraad? Zo ja, wat waren de belangrijkste opmerkingen van die raad, en hebt u daar rekening mee gehouden bij het vastleggen van uw reglement? Waarom werd ook dit subsidiereglement zo laat bekendgemaakt en krijgen de clubs eigenlijk heel erg weinig tijd om een dossier in te dienen? Het is immers niet evident om dossiers op te stellen. Dat vergt veel tijd.

Hebt u er rekening mee gehouden dat mei zowat de drukste maand is voor voetbalclubs, omwille van het einde van het voetbalseizoen, de transferperiode en dergelijke? Ook hier zal dit voor de clubs die goed uitgerust zijn en over voldoende mankracht beschikken om alle taken goed te kunnen verdelen, misschien wat minder erg zijn. Voor clubs waar veel werk terechtkomt op de schouders van dezelfde persoon, is het deze maand echter erg moeilijk om heel snel en accuraat een goed dossier samen te stellen. Werd de adviescommissie reeds samengesteld? Zo ja, kunt u ons dan de samenstelling meedelen?

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer de minister, u kent ons standpunt. Het Vlaams Belang heeft vroeger ook al gesteld dat dit subsidiereglement een slecht initiatief was, een haastige oplossing om geld dat anders verloren dreigde te gaan vooralsnog te kunnen gebruiken. Het is niet mijn bedoeling het debat ter zake opnieuw te voeren. Dat dit alles zou leiden tot een zekere ontgoocheling bij diverse clubs, was eigenlijk te verwachten. Ik wil erop wijzen dat met dit alles de voetbalbond opnieuw onrechtstreeks wordt ondersteund en dat we hiermee drukingsmiddelen uit handen geven. Ik zal dit blijven herhalen. De vraag blijft uiteraard wat de toekomst zal brengen op dat vlak.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik sluit me graag aan bij deze vraag van mevrouw Rombouts. U weet dat we hier vanaf het begin heel sceptisch tegenover stonden. Vorig jaar in november heb ik u hier uitgebreid over geïnterpelleerd (*Hand. Vl. Parl. 2007-08, nr. C57, 2*). We hebben toen principiële bezwaren geuit bij het jeugdvoetbalproject, en meer bepaald bij de samenwerking met de vzw Jeugdvoetbal Vlaanderen. Onder meer de samenstelling en de subsidiëring van deze vzw heeft bij alle fracties tot heel wat kritische vragen geleid, en ook in de Vlaamse Regering en in de Vlaamse Sportraad.

U hebt me toen het volgende geantwoord: “In 2008 zullen projecten die de kwaliteit van de jeugdsportbegeleiding ten goede komen, ondersteund worden. (...) Dit project zal via de Vlaamse Trainersschool worden uitgewerkt en gecoördineerd. (...) Er wordt hierover via de Vlaamse Trainersschool ook geadviseerd en beslist op voorstel van mijn administratie. (...) In 2008 willen we dit project dus inbedden in het beleid en via de VTS en Bloso. Zo is het ook gevraagd door de collega’s in de regering.”

We hebben echter het gevoel dat u met dit nieuwe subsidiereglement doorgaat op dezelfde verkeerde weg. Het reglement werd alweer heel laat, te laat, bekendgemaakt. De clubs moeten holderdebolder een subsidiedossier indienen, wat voor heel wat clubs niet eenvoudig is. Mevrouw Rombouts heeft dat toegelicht: de kleinere clubs moeten steeds meer opdrachten vervullen met steeds minder vrijwilligers, terwijl de behoeften er het grootst zijn. Dat is inderdaad het mattheuseffect. Dit is geen subsidie op basis van noden, maar op basis van papieren dossiers.

Als ik dit correct hebt gelezen, en u zult me zeker verbeteren, mijnheer de minister, is er in het reglement geen sprake van de Vlaamse Trainersschool. Nochtans hebt u dat in november uitdrukkelijk gezegd. Ook hangt er opnieuw een geurtje van vriendjespolitiek aan. Zo lezen we in artikel 10 dat clubs een kwaliteitsscreening moeten laten uitvoeren door een auditbureau, dat aan bepaalde voorwaarden moet voldoen. Op zich is dat geen probleem, maar blijkbaar voldoet slechts één bureau aan deze voorwaarden, met name Dexia Foot PASS, waar uw adjunct-kabinetschef Sport, de heer Paul De Knop, zeer nauw bij betrokken is. Hij heeft dat mee ontwikkeld. Dat weet u. Van mensen die aanwezig waren bij uw informatievergaderingen hebben we vernomen dat er folders van Dexia Foot PASS werden uitgedeeld. Ik heb daar toch wel wat deontologische vragen bij. Hier hangt een reukje van zelffinanciering aan. De uitvoering van de audit wordt immers gesubsidieerd. De kostprijs bedraagt tussen 1000 en 1500 euro.

Een snelle berekening leert dat er minimaal 144 dossiers a rato van 10.000 euro kunnen worden goedgekeurd. De opbrengst die waarschijnlijk zal gaan naar dat ene auditbureau, Dexia Foot PASS, is dus snel berekend. Het gaat over 216.000 euro of 15 percent van de totale subsidie. In uw besluit vraagt u dat die audit zou gebeuren tussen 1 juni en volgend jaar. Een aantal clubs hebben echter pas twee jaar geleden een audit laten doen. Moeten die nu een nieuwe audit laten doen? Dat lijkt me bijzonder vreemd.

Op de website van Bloso staat uitdrukkelijk te lezen dat Bloso geen lijst kan bezorgen van auditbureaus die aan de voorwaarden voldoen. Iedereen moet daar maar zelf naar op zoek gaan, maar op de informatievergaderingen wordt dan deze folder uitgedeeld.

Dan is er ook sprake van weer een nieuwe fout. In het vorige subsidiereglement moesten de clubs uit eerste en tweede nationale afdeling van de KBVB beschikken over een aparte vzw voor hun jeugdwerking, om zeker te zijn dat de subsidies wel degelijk bij de jeugdwerking zouden terechtkomen. In het huidige reglement is daar geen sprake meer van.

Mijnheer de minister, mijn vragen liggen voor de hand. Op welke manier wordt de Vlaamse Trainersschool betrokken bij dit reglement? Wordt er voor de uitvoering van het reglement op enige manier samengewerkt met de vzw Jeugdvoetbal? Zo ja, op welke manier en krijgt de vzw daar een subsidie voor? Waarvoor wordt deze subsidie dan wel gebruikt? Volgens u werkten de leden van de vzw immers volledig belangeloos.

Zijn er naast Dexia Foot PASS nog andere auditbureaus die aan de voorwaarden van het reglement voldoen voor de uitvoering van de kwaliteitsscreening van de voetbalclubs? Welke zekerheid bouwt u in dat de subsidies ten goede komen van de jeugdwerking? Dat is toch wel een cruciale vraag.

U hebt het hele jeugdvoetbalproject opgezet om de KBVB over de brug te krijgen en die laatste unitaire sportfederatie te laten splitsen in een Waalse en een Vlaamse federatie. Hoever staat u met die gesprekken over de aanpassing van de KBVB aan de Vlaamse sportregelgeving? In november stelde u tijdens onze vorige discussie immers het volgende: “Ik blijf ervan overtuigd dat ik nog tijdens deze legislatuur een doorbraak kan forceren.” Ook zei u: “Als de Belgische Voetbalbond binnen het jaar niet is gesplitst, dan wordt dit bedrag niet meer vrijgemaakt op de begroting 2009.” Die ontwerp-begroting zal echter binnenkort worden opgesteld.

Mijnheer de minister, dit soort holderdebolderinitiatieven leidt tot enorm veel frustratie. Een op vijf clubs komt hier aan de bak: wie het beste dossier heeft ingediend, wordt vrij snel beloond, op basis van dat papieren dossier. Er zijn heel grote verwachtingen gecreëerd, en er is heel veel wrevel.

Ik lees een van de vele reacties voor die we de jongste weken hebben gekregen. Het gaat over de club Vlijtingen: “Onze club heeft ook een dossier ingediend, omdat we nieuwe kleedkamers en aanverwante gebouwen gingen bouwen. We kunnen de centen goed gebruiken. We hebben dan een dossier moeten maken, wat we al niet alle dagen doen en wat ons veel vrije tijd heeft gekost. Enkele maanden later kreeg ik dan een schrijven met de melding dat we geen recht hadden op de subsidie. Ik had dan het gevoel dat de centen wel naar nonkels en kinderen zouden gaan. Ik heb een e-mail gericht aan deze mensen, waarin het volgende stond: ‘Vermits het om belastinggeld gaat, en niet om uw persoonlijke centen, vinden wij wel dat u ons mag uitleggen waarom niet, al was het maar om uw

eigen integriteit te vrijwaren. Het evaluatieformulier en de lijst van de clubs die wel subsidies kregen, had ik toch graag ontvangen.’ Tot op heden heb ik geen antwoord gekregen. Intussen zijn de bouwwerken gestart, die toch moesten doorgaan, en ondervinden we iedere dag dat bouwen ontzettend duur is.”

Er is dus frustratie in de sector. Wat was begonnen als een soort goodwillactie met betrekking tot het populaire voetbalgebeuren in ons land, dreigt een absolute afknapper te worden. Dat vind ik persoonlijk erg jammer.

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Mijnheer de minister, ik wil u graag een kleine aanvullende vraag stellen. Ik heb reeds een uitgebreid antwoord gekregen van u, want ik heb over een gelijkaardig probleem al een schriftelijke vraag gesteld. Over de 310 dossiers die niet werden geselecteerd, antwoordde u: “Deze dossiers kregen geen subsidie wegens het onvoldoende goed scoren op één of meerdere beoordelingscriteria.” De vraag is of u enige verduidelijking kunt geven en of werd overwogen om een lijst met reservedossiers op te stellen. Ik verneem immers dat een aantal verenigingen die wel een toekenning van subsidies kregen en al een uitkering van de subsidies hebben ontvangen, toch afhaken. Met een reservelijst zouden een aantal andere verenigingen in aanmerking genomen kunnen worden.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, collega's, het klopt inderdaad dat ik in 2007 en 2008 telkens een aanzienlijk budget heb vrijgemaakt voor de ondersteuning van kwaliteitsverbeterende projecten in het jeugdvoetbal: vorig jaar voor infrastructuurwerken, dit jaar voor het verbeteren van de kwaliteit van het jeugdvoetbal. Deze keuze is ingegeven door mijn engagement om de jeugdopleidingen voor het voetbal in Vlaanderen extra impulsen en ondersteuning te geven vanuit het Vlaamse sportbeleid. Het is immers algemeen geweten dat het bedroevende niveau van het Belgische voetbal mede veroorzaakt wordt door de weinig kwaliteitsvolle manier waarop het jeugdvoetbal wordt georganiseerd. Zoals ik al eerder zei: ik wens in dit verhaal niet mee aan de klagmuur te staan. Ik wil er vanuit mijn beleidsverantwoordelijkheid voor sport nu echt iets aan doen via een positief jeugdproject.

De eerste projectoproep was een groot succes: 410 clubs dienden een dossier in. Rekening houdend met de budgettaire mogelijkheden, heb ik 103 projectaanvragen kunnen honoreren op basis van de score die door de adviescommissie voor elk van de criteria werd gegeven, maar zoals steeds het geval is met dergelijke initiatieven: voor al degenen die je kunt ondersteunen, is er een veelvoud dat je jammer genoeg moet teleurstellen. Het alternatief, niets ondernemen, was voor mij echter geen optie. Men kan stellen dat er nu 307 clubs

ontgoocheld zijn, maar men kan ook stellen dat er anders 410 clubs ontgoocheld geweest zouden zijn.

Mevrouw Rombouts, op uw eerste twee vragen kan ik het volgende antwoorden. Ik hoop dat u kunt begrijpen dat het opstellen van 300 gepersonaliseerde brieven voor elk van de clubs wier subsidieaanvraag niet aanvaard werd, een enorme tijdrovende en niet altijd even nuttige oefening is. Ik heb ervoor geopteerd om de clubs een standaardbrief te sturen waarin uitdrukkelijk melding werd gemaakt van de contactgegevens van de afdeling sport op het departement CJSM. Hier konden en kunnen clubs terecht voor feedback over hun dossier en met alle bijkomende vragen. Heel wat voetbalclubs hebben hier trouwens gebruik van gemaakt. De beleidsmedewerkers ontvingen via mail 147 informatieaanvragen van heel uiteenlopende aard. Ook telefonisch werden ze heel vaak gecontacteerd met vragen. Telkens werd op basis van het dossier heel concreet aangegeven waar de zwaktes van de aanvraag zich situeerden. Het departement laat weten dat deze gesprekken heel constructief verliepen en dat de clubs deze informatie heel nuttig en bruikbaar vonden om hen te helpen bij het indienen van een volgende projectaanvraag.

Het feit dat clubs met een goede werking het gemakkelijker hebben om een goed dossier in te dienen, zal ik zeker niet ontkennen, alhoewel uit de ingediende dossiers blijkt dat er toch ook voorstellen van kleinere clubs werden aanvaard. Deze clubs hebben op eigen kracht, of mede door de aangeboden informatie en begeleiding, of met steun van de gemeentelijke sportdienst, toch een degelijk of ambitieus dossier kunnen indienen. Anderzijds wil ik met deze subsidies natuurlijk een maximum aan rendement behalen of een zo groot mogelijk verschil maken. En dan kom je vanzelfsprekend uit bij het ondersteunen van sterke en kwaliteitsvolle dossiers met goede ideeën om de jeugdvoetbalwerking verder uit te bouwen.

Op uw vierde vraag wil ik antwoorden met het volgende. De clubs werden bij de lancering van het eerste en van het tweede subsidiereglement geïnformeerd via zes informatiemomenten op verschillende plaatsen in Vlaanderen. Men kon er terecht voor praktische informatie betreffende het subsidiereglement en het indienen van een subsidieaanvraag. Op deze momenten werden ook de contactgegevens van de verantwoordelijken van de administratie overgemaakt van wie de clubs, indien nodig, bijkomende inlichtingen konden krijgen. Daarnaast werd ook een overzichtelijke website opgemaakt waarop alle mogelijke informatie werd gebundeld en die antwoorden bevat op een aantal veelgestelde vragen. Kleinere clubs die het moeilijker hebben om een dossier klaar te stomen, kunnen hiervoor dus wel degelijk terecht bij de administratie. Daarnaast werd er voor beide subsidiereglementen over gewaakt dat ze helder, concreet en zo eenvoudig mogelijk waren, en werden de administratieve lasten tot een minimum herleid. Ook dat

maakt dat het voor kleinere clubs haalbaar wordt om een dossier in te dienen.

Op de vraag aangaande het advies van de sectorraad, kan ik het volgende antwoorden. Omdat ik al over het volledige dossier jeugdvoetbal en het eerste reglement een uitgebreid advies van de Vlaamse Sportraad had gekregen waarin ook heel de behandeling van de jeugdopleiding was opgenomen, lijkt het me niet nodig om een bijkomend advies te vragen. Er werd immers al advies verstrekt over de hele problematiek van jeugdopleidingen. Gelet ook op de strakke timing, hebben we ervoor geopteerd om geen nieuw advies te vragen. De sectorraad gaf mijns inziens een advies.

Ik deel uw mening niet dat het reglement te laat is bekendgemaakt. Ten eerste werd al tijdens de lancering van het eerste subsidiereglement aangekondigd dat de clubs in het voorjaar van 2008 een nieuw initiatief mochten verwachten en dat hierbij de focus zou liggen op het verbeteren van de kwaliteit van het jeugdvoetbal. Daarnaast werden ook nu weer alle voetbalclubs in heel Vlaanderen in een zeer korte tijdsspanne geïnformeerd over het reglement via brief, de infosessies en de website van Bloso. Deze aanpak moet de clubs toelaten om tijdig een kwaliteitsvol dossier in te dienen.

Voor wat de samenstelling van de adviescommissie betreft, kan ik het volgende antwoorden. De adviescommissie bestond uit zes deskundigen uit de sportwereld. De voetbalbonden werden vertegenwoordigd door Michel Sablon, van het sporttechnisch departement KBVB, en Jan Korthout, de voorzitter van KVV. Zij werden aangevuld met ex-scheidsrechter Frans Van Den Wijngaert, de directeur van de topsportschool Wilrijk, Paul Eliaerts van de Vlaamse Trainersschool en afdelingshoofd Sportkaderopleiding, Renaat Philippaerts, professor UGent, en Werner Helsen, professor K.U.Leuven.

De adviescommissie van vorig jaar heeft in alle sereniteit en met veel deskundigheid een advies uitgebracht. Ik wil de aanwezige expertise rond jeugdvoetbal graag opnieuw aanspreken en ben dan ook van plan om dezelfde mensen opnieuw te vragen om deel uit te maken van de adviescommissie.

Het hele project van jeugdopleidingen wordt door VTS en dus door Bloso gepatroneerd en georganiseerd. Het is ook Bloso dat het auditbureau zal aanduiden. Bloso heeft een marktbevraging gedaan en ik heb weet van minstens twee bureaus.

Voor zover ik weet is er niet in een bijkomende subsidie of vergoeding voorzien voor de vzw waarnaar verwezen wordt. Vanzelfsprekend is in heel de reglementering voorzien dat het moet worden aangetoond en bewezen dat al de geplande uitgaven ook volledig ten goede komen aan de jeugdwerking van de clubs.

Het voorstel van een lijst met reserveclubs, lijkt me interessant. Ik zal de mogelijkheid daartoe laten onderzoeken. Het is inderdaad mogelijk dat clubs wegvallen en op die manier zou het geld naar andere clubs kunnen gaan.

Volgens mij werd aan iedereen die het heeft gevraagd, de volledige lijst meegedeeld van alle beoordelingen die door de beoordelingscommissie werden uitgevaardigd.

De voorzitter: Mevrouw Rombouts heeft het woord.

Mevrouw Tinne Rombouts: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. De aanleiding voor deze vraag is de demotivatie die ik bij de clubs voel. Ik ben schepen van Sport en we hebben de clubs gecontacteerd om ze extra in te lichten. Ik vind wel dat de tijd te kort is. Ik heb een weerslag gekregen van de informatievergaderingen die er zijn geweest. De demotivatie is heel erg groot. We moeten opletten voor de golf die dit met zich meebrengt. U probeert uw middelen zo goed mogelijk te besteden. Dat is uw taak, maar u wilt de sterkste dossiers ondersteunen. Om een ketting sterk te maken, moet er ook aandacht zijn voor de zwakste schakels. Op welke manier krijgen we die minder gegoede en minder sterk uitgebouwde clubs, die toch minstens even belangrijk zijn, mee op kar? Hoe kunnen we de zaak voor hen verbeteren en versterken? U hebt ervoor geopteerd om een standaardbrief terug te sturen. Ik kan begrijpen dat een persoonlijke brief veel tijd vraagt, maar uit respect voor de tijd die de clubs in hun dossieropbouw hebben gestopt, zou u moeten zeggen waarom bepaalde dossiers sterker waren. Het kan ook in een standaardbrief worden geschreven waarop de dossiers zijn beoordeeld. Een minimale terugkoppeling zou op zijn plaats zijn.

U zegt dat er verschillende contacten zijn geweest met Bloso en andere om na te gaan wat de problemen waren. U zegt dat de clubs correct en concreet hebben vernomen wat de problemen in het dossier waren opdat ze er rekening mee zouden kunnen houden in de toekomst. Het kan zijn dat ik toevallig de verkeerde clubs heb gecontacteerd, maar ik heb het tegenovergestelde vernomen. Mij is gezegd dat ze vragen hebben gesteld, maar een standaardbrief hebben teruggekregen. Ze hebben niet vernomen waarom hun dossier is afgekeurd.

De golf van teleurstelling die momenteel heerst, moet worden omgekeerd. We staan voor een nieuwe projectoproep. Mensen twijfelen om nog maar eens een dossier in te dienen omdat ze toch niet in aanmerking komen. Ik vind dat spijtig voor de zwaksten die we net mee moeten krijgen.

Ik treed de heer Sauwens bij over de audit. Ik heb daar ook verschillende vragen over gekregen. Er is vorig jaar of twee jaar geleden pas een audit gebeurd. Waarom moet dat dan nu opnieuw? Er moet inderdaad worden gefocust op de belangrijkste werkpunten. Ik stel me de

vraag of het nodig is dat er meteen een nieuwe audit gebeurt. Is dit de hoogste nood bij de clubs?

Ik verneem dat de clubs aan wie de middelen zijn toegekend, ondertussen zijn uitbetaald. Daar zijn er een aantal bij die hun project niet zullen uitvoeren. Het is de kunst om die middelen dan op zijn minst terug te innen. Een reservelijst lijkt me een heel interessant denkkader. Ik stel me wel de vraag hoe die nu nog kan worden aangelegd. Het is een suggestie voor de toekomst, maar als het nu nog kan, des te beter. Het zou spijtig zijn voor de sportclubs als de middelen verloren zouden gaan. Nu lijkt het me moeilijk omdat het niet is opgenomen in het reglement en we verder in de procedure zitten.

Ik ben wel teleurgesteld over de timing. U ziet dat niet als een probleem. Ik weet dat dit was aangekondigd, maar een dossier wordt pas opgesteld op het moment dat de modaliteiten gekend zijn. Ik vraag dat u daar in de toekomst iets meer rekening mee houdt en voorziet in een ruimere timing voor het indienen van dossiers.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer de minister, u gebruikt een vreemde redenering omtrent het feit dat er veel ontgoochelde clubs zijn. U zegt dat, als u niets zou ondernemen, er nog meer clubs ontgoocheld zouden zijn. Als we deze redenering volgen, dan zijn alle clubs uit andere sporttaken nu ontgoocheld omdat ze geen extra subsidies ontvangen. Ik zou opletten met dergelijke redeneringen.

Wat betreft de ondersteuning van het jeugdvoetbal, blijf ik beklemtonen dat het subsidiereglement een verkeerde beslissing was. De voetbalbond zal niet splitsen. U weet dat dit mijn overtuiging is. Men zal de negatieve financiële implicaties met plezier doorschuiven op het conto van Vlaanderen. Ondertussen hebt u, door deze steun te verlenen, drukingsmiddelen uit handen gegeven.

De heer Sauwens had het over een auditbureau. Ik ben verbaasd te horen dat uw eigen kabinetschef Sport hier nauw bij betrokken is. Ik sluit me dan ook aan bij de deontologische bedenking van de heer Sauwens.

Minister Bert Anciaux: Over welke betrokkenheid hebt u het?

De heer Johan Deckmyn: Ik verwijs naar wat ik heb gehoord van de heer Sauwens.

Minister Bert Anciaux: U weet niet over welke betrokkenheid het gaat?

De heer Johan Deckmyn: Neen. De heer Sauwens heeft iets aangehaald waar u niet echt op hebt

geantwoord. Ik neem aan dat wat hij zegt, klopt want u hebt het niet tegengesproken. Ik kan me dan alleen maar aansluiten bij zijn deontologische bedenkingen.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Het is geen geheim dat de auditmethodiek zowel op het vlak van management als op sporttechnisch vlak door de VUB is ontwikkeld. Er zijn heel wat clubs die daar positieve ervaringen mee hebben. Dat punt op zich is niet echt het probleem. De vraag is of door deze werkwijze er niet publiek propaganda wordt gemaakt om iedereen bij dezelfde bron te laten terechtkomen, temeer omdat de kosten voor de audit enkel worden aangerekend tussen 1 juni 2008 en 31 mei 2009.

Op de website van Bloso lezen we dat er geen lijst bestaat van erkende auditbureaus. Er staat: “De sportclubs zullen zelf op zoek moeten gaan naar mogelijke auditbureaus.” U hebt net gezegd dat Bloso een prijsvraag heeft georganiseerd. Ik wil hier niet te lang bij blijven staan, maar het moet worden uitgeklaard.

Minister Bert Anciaux: Ik heb vorige week een nota gekregen met de aanvraag om de markt te bevragen. Er werd aan twee bureaus gevraagd of ze mee wilden doen. Er wordt hen gevraagd om een voorstel in te dienen. Ik ken die namen niet uit mijn hoofd. Ik ben niet diegene die zich daarmee bezighoudt. Ik ben wat dat betreft een slechte zakenman. Ik heb geen contact met consultingbureaus en dergelijke. Ik heb van alle deskundigen binnen de sportwereld horen zeggen dat iedereen erg tevreden is over de knowhow die Double Pass heeft ontwikkeld. Zelfs dan is er nog door Bloso een onderzoek gebeurd. Er is meer dan één bureau gecontacteerd.

De insinuaties over verrijking en dergelijke zijn totaal uit de lucht gegrepen. De heer De Knop heeft zakelijk op geen enkele wijze iets te maken met de spin-off van de VUB. In andere commissies is men grote bewonderaar van alle mogelijke spin-offs die ontstaan vanuit universiteiten. Als dat op het gebied van sport ook gebeurt, dan kunnen we daar alleen maar gelukkig om zijn. Voor de rest gebeurt de marktbevraging zoals het hoort.

De heer Johan Sauwens: U hebt niet op al mijn vragen geantwoord. Ik besef dat er veel vragen zijn gesteld. Het baart me zorgen dat de bedragen al uitbetaald zijn. De bouwwerken moeten nog starten! Ik vind dat zeer gevaarlijk. Ik vraag om zorgvuldige controle.

Minister Bert Anciaux: Natuurlijk.

De heer Johan Sauwens: Daar gaan de spelerslonen van februari, maart en april mee betaald zijn. Ik vraag om behoedzaamheid om niet in het blunderboek terecht te komen. Ik weet waarover ik spreek. Ik heb zelf ooit verantwoordelijkheid gedragen in sportclubs en

-verenigingen. Werken met voorafbetalingen is een zeer, zeer gevaarlijke techniek. Men zou ten minste de voorlegging van de facturen moeten afwachten. Dat doet men op lokaal niveau ook.

Wij zijn zeker niet tegen de ondersteuning die er komt op lokaal niveau. Ik herhaal mijn voorstel van vorig jaar: gebruik de gemeenten als tussenluik om sectoraal het sportgebeuren lokaal te ondersteunen. Laat de gemeenten het maatwerk leveren, en laat hen de verantwoordelijkheid dragen. Dan heeft men die herrie met de clubs niet. Nu dienen verschillende clubs per gemeente dezelfde aanvraag in voor identiek dezelfde behoefte. In mijn gemeente waren er zo vijf clubs, slechts een van de vijf heeft het gekregen. De rest is helemaal gefrustreerd. Dat Vlaamse sportbeleid heeft in brede lagen van de sportwereld een slechte naam.

Mevrouw Tinne Rombouts: Ik heb een vraag over de uitbetaling. Het is logisch dat er later een terugbetaling gebeurt, maar er is een hiaat tussen de betaling en de facturen. Wat gebeurt er met de betalingen aan clubs die niet starten met hun werken? Is er terugbetaling? Betalen zij ook intresten?

Minister Bert Anciaux: Zoals dat binnen Cultuur, Jeugd en Sport gebruikelijk is, worden hier voorschotten uitbetaald. De saldi worden uitbetaald in functie van de concrete facturen en dossiers. Vanzelfsprekend wordt er alleen maar een voorschot uitbetaald nadat de betrokkene heeft gezegd dat hij wel degelijk dat engagement op zich neemt. De terugvorderingen gaan, zoals dat hoort bij de overheid, terug in de algemene kas en kunnen niet opnieuw worden aangewend. Indien bepaalde uitgaven niet gebeuren, worden de saldi niet uitgekeerd en wordt er eventueel overgegaan tot terugvordering. Dat hebben we ook bij cultuur en jeugdwerk. Dat is de regel voor alle projectwerkingen. Er is een zeer grondige controle door de administratie en het Rekenhof.

Mevrouw Tinne Rombouts: Voor mij is die manier van betaling nieuw. Ik begrijp dat u eerst een engagement vraagt. Zelfs dan is het nog mogelijk dat een club om een of andere reden de werken niet uitvoert. De controle achteraf blijft minstens even belangrijk. Er is geen bewijs dat ze het gedaan hebben. Ik veronderstel dat ook op de intresten nauwgezet wordt toegezien.

Minister Bert Anciaux: Het alternatief is dat de clubs gaan lenen bij de bank. Dat vind ik verspilling.

Mevrouw Tinne Rombouts: En wat vindt u van uw eigen beheer?

Minister Bert Anciaux: Sociaal.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

